DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987 **Fq.Con.núm. 33/27** **VII legislatura** **Any 2009** **Núm. 59**

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 31 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 6190/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de les beques per a estudiants que cursen estudis fora de la seva illa. 2714

2) RGE núm. 6188/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a hospital de Formentera. 2715

3) RGE núm. 6192/09, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte a les decisions dels ajuntaments afectats pels traçats ferroviaris. 2716

4) RGE núm. 6198/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversió estatal a les Illes per a l'any 2009. 2718

5) RGE núm. 6193/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nivell d'èxit de les mesures per combatre la crisi. 2719

6) RGE núm. 6191/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat que s'invertirà a Eivissa del finançament que rebran les Illes Balears. 2720

7) RGE núm. 6197/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a paralització de la reforma del model de finançament. 2721

8) RGE núm. 6189/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bilingüisme a les federacions esportives. 2722

9) RGE núm. 6195/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció dels drets dels consumidors. 2723

10) RGE núm. 6196/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rehabilitació de façanes. 2724

11) RGE núm. 6194/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat suficient per sortir de la crisi. 2725

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4917/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política lingüística del Govern. 2726

III. MOCIÓ RGE núm. 6048/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1023/09. 2736

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 6552/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a usos i serveis del port de Sant Antoni. 2741

2) RGE núm. 10116/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Comitè Consultiu de Bioètica. 2746

V. Nomenament de nou membre suplent del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears. 2749

VI. Informe sobre l'acompliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears del 2008. 2749

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió. Al primer punt de l'ordre del dia tenim les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6190/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de les beques per a estudiants que cursen estudis fora de la seva illa.

La primera és relativa a pagament de les beques per a estudiants que cursen estudis fora de l'illa i que formula la diputada Sra. Carolina Torres. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació i Cultura, començam aquest plenari parlant de les beques dels estudiants universitaris. Com pot ser que hagin tengut des de la seva conselleria tan poca previsió a l'hora de treure la convocatòria de beques de transport i les hagin denegat per falta provisional de disponibilitat pressupostària? Aquesta notícia que ha sortit a diversos mitjans de comunicació de l'illa d'Eivissa, ha deixat molt preocupats als estudiants universitaris eivissencs que han de sortir fora de casa per estudiar. Imagín que aquest estat d'ànim també el podem fer extensiu a la resta d'estudiants universitaris de la resta de les altres illes que també han de sortir fora de la seva illa per estudiar una carrera universitària. Ens pot confirmar si la seva conselleria pensa pagar dins el 2009 les beques dels estudiants que cursen els seus estudis fora de la seva illa?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, primer de tot, abans de contestar-li he de fer una rectificació en el sentit que no són beques perquè no hi entren en consideració criteris de renda, ni de resultats acadèmics, sinó que són ajudes. Enguany s'incrementa en un 10,5% la inversió de l'any passat, hi ha una reserva de 729.000 euros per ajudar a cobrir les despeses de desplaçament dels estudiants que es faran efectives, ja ho vaig anunciar a Eivissa, es faran efectives, una vegada que el Ministeri d'Educació hagi resolt les seves beques, perquè són incompatibles entre elles.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no sé si em quedo més tranquil·la, perquè si paguen una vegada aquestes ajudes i no beques, una vegada que el ministeri resolgui les seves beques, molts d'estudiants a aquest pas ja hauran acabat fins i tot la seva carrera universitària. Per tant, aquests sous que els vindran molt bé, seran per a altres coses, però no per cobrir justament l'objecte d'aquestes ajudes, que és cobrir els desplaçaments que solen fer durant el curs per veure la seva família.

A més, Sra. Consellera, el que no pot ser és que davant l'embull que han armat enguany en relació a les ajudes del transport entre vostès i el Consell Insular d'Eivissa, encara vengui a l'illa d'Eivissa i digui públicament, i llegeixo tal com surt al diari: "*se pagan siempre en verano, el problema es que Ibiza, como no estaba integrada hasta ahora en las becas del Govern, desconocía el proceso*". Aquesta contestació, Sra. Consellera, no és massa seriosa. Jo crec que els que aquí no s'assabenten massa o no estan integrats són vostès, perquè el que no pot ser és que a dia d'avui els estudiants eivissencs no tenguin clar del tot si tindran aquestes ajudes del consell, si tindran aquestes ajudes del Govern de les Illes Balears, o no tindran cap ajuda per a desplaçament. Durant l'anterior legislatura ho tenien garantit amb el pagament dels tres bitllets que feia l'anterior consell insular, quan era el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. O sigui, que avui estam pitjor que fa dos anys.

Així que li demanam, Sra. Consellera, un poc més de previsió, més coordinació i més sensibilitat, perquè ara més que mai els estudiants necessiten més ajudes i més inversió en educació i formació.

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies. Tal vegada el Sr. Fiol aplaudeix, però li podria explicar que el mecanisme d'ajudes als estudiants universitaris per part de la Conselleria d'Educació i Cultura fa molts d'anys que és així. Es fa una primera resolució, on queden exclosos aquells alumnes que no han presentat tota la documentació o l'han presentada incorrectament. Una vegada se'ls dóna un termini, que enguany serà fins el 20 d'abril, per incorporar la documentació que no han afegit o rectificar el document que han presentat incorrectament.

Quan vaig dir el que vaig declarar a Eivissa, em referia que hi va haver un munt d'impresos que no eren els impresos del Govern, penjats a la plana web, sinó que eren els impresos del Consell d'Eivissa. Per això vaig parlar que no entenien el mecanisme, que eren uns documents propis de la conselleria.

Bé, el que dic és que després del 20 d'abril, quan hagin presentat tots els documents i s'hagin exclosos els que són incompatibles amb el Ministeri d'Educació, rebran ajudes els estudiants que s'hagin desplaçat a la UIB, procedents d'altres illes, o aquells que a la nostra comunitat no hi hagin els estudis i s'han desplaçat a una altra comunitat. També rebran aquesta ajuda els alumnes que s'han hagut de desplaçar a una altra universitat pública d'una altra comunitat perquè no han obtingut plaça a la UIB. També el rebran els alumnes que no tenen estudis i que en aquesta comunitat només es donen a centres adscrits privats; i en cinquè lloc quedarien els alumnes que estudien a universitats privades.

Repetesc, tots els alumnes que compleixin les condicions, rebran l'ajuda. I enguany s'ha incrementat en un 10,5%, 450 euros. El juliol del 2007 encara no s'havien tramitat. Ara ha sortit la primera resolució, i una vegada solucionats els problemes, tots aquells que hagin presentat la sol·licitud d'acord amb el requisit, rebran la seva ajuda com cada any des que es va iniciar aquest programa, el mes de juliol.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.2) Pregunta RGE núm. 6188/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a hospital de Formentera.

La següent pregunta és relativa a l'Hospital de Formentera i la formula el Sr. Josep M. Mayans. Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des de la inauguració d'aquest hospital l'any 2007 jo crec que està complint bastant bé amb allò que havia de complir, és a dir, evitar desplaçaments i donar un servei de qualitat a l'illa, l'única que encara no tenia hospital pròpiament. Però a poc a poc, Sr. Conseller, crec que hem de cobrir un poc les especialitats que hi ha dins l'actual cartera de serveis d'aquest hospital. Vostè també sap que en el pressupost del 2008 es va aprovar una esmena per adquirir un mamògraf en aquest hospital, que encara no existeix, a part n'hi havia d'altres, l'adquisició d'un TAC que va ser rebutjada i altres esmenes que també varen ser denegades.

Per tant, la pregunta és clara, quins nous serveis pensa habilitar enguany a l'Hospital de Formentera? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostè sap, aquest hospital és de l'any 2007, en aquests moments disposa de serveis d'hematologia, medicina interna, urgències, cirurgia general, oftalmologia, traumatologia, ginecologia, pediatria i farmàcia hospitalària. Altres serveis, vostè sap que són compartits conjuntament amb Can Misses i en aquest moment es desplacen especialistes de nefrologia, salut mental, dermatologia, oncologia, anestèsia i rehabilitació.

L'aposta que fa el Govern per aquest hospital i per a l'atenció sanitària dels ciutadans i les ciutadanes de Formentera també s'ha vist incrementada durant l'any 2008 mitjançant projectes que tenen a veure amb telemedicina, que milloren la qualitat assistencial. Per una banda s'ha activat la història de salut, que permet compartir informació. Per altra banda estam a punt d'aconseguir la digitalització i utilització d'imatges digitals que permet també compartir informació amb altres especialistes, hem implantat la recepta electrònica i ben aviat s'hi traslladaran nous especialistes, com són els otorrinos.

A més a més, vostè ho ha dit, el Parlament va aprovar una resolució per a l'adquisició d'un mamògraf, i en aquest sentit nosaltres estam treballant perquè sigui el més aviat possible. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula el Sr. Mayans? Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller. Compartesc alguna de les afirmacions que vostè ha dit. Me'n record també, i d'això ja fa dos anys, quan vostè va ser a Formentera el 16 d'octubre del 2007, va dir que s'havia de redimensionar i s'havien d'augmentar els serveis que oferia l'hospital. Vostè ha dit que properament es dotarà d'especialistes otorrinos l'hospital, no sé si ha dit que es dotarà o serà compartit amb un altre hospital, supòs que el de Can Misses. Però m'agradaria saber com ho farà, perquè des del 2007 en què ho va anunciar, ja fa dos anys d'aquelles declaracions. Jo també li he preguntat alguna vegada respecte d'aquest augment d'especialistes a l'hospital i, com li he dit abans, de la cartera de serveis que vostè m'ha anomenat, de l'existent i de les que estan coberts, encara en queden alguns que són importants. La d'otorrino vostè m'ha dit que properament es dotarà o es compartirà, si m'ho pot especificar millor, però hi ha altres especialitats importants que figuren a la cartera de serveis i que ara mateix no estan cobertes, com són digestiu, cardiologia, o també urologia, encara que no estigui dins la cartera de serveis.

La pregunta, li torn a repetir, quan preveu, la conselleria o el Govern en general, pensar en aquestes especialitats que estan dins la cartera de serveis, però que ara mateix no estan cobertes. I referent a l'esmena que es va aprovar el desembre del 2008, amb la quantia de 70.000 euros, si ens pot dir alguna data que pugui ser un poc significativa per adquirir aquest servei de mamografia i quan es posarà en funcionament. Hi ha molta gent de Formentera que l'interessa saber quan podrà obtenir aquests serveis a Formentera i no s'hagin de desplaçar a Eivissa.

I una darrera qüestió, m'agradaria saber quina fórmula pensa utilitzar el Sr. Conseller, ja sigui matemàtica o metafísica, per compatibilitzar el decret el català amb els especialistes a illes menors, com per exemple Formentera?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres des que som govern hem millorat els especialistes que se desplacen a l'illa de Formentera i li acab de dir que en breu temps s'hi desplaçaran els otorrinos. És la dinàmica que nosaltres estam duent i evidentment és el que farem perquè l'àrea que a vostè li afecta, és l'àrea d'Eivissa i Formentera. Per tant, hi ha serveis que s'han de compartir amb l'Hospital de Can Misses.

També li he comentat abans que s'està treballant en l'adquisició del mamògraf. En aquest moment jo no li puc contestar quan estarà adquirit, però és un compromís, sabem que és una resolució del Parlament i properament també estarà. Simplement li vull donar una data perquè de vegades deixa entreveure com si nosaltres discriminàssim els ciutadans de Formentera i no és aquesta la raó. Nosaltres dedicam 1.051 euros per càpita als ciutadans de Mallorca, i a l'illa de Formentera m'hi dedicam 1.931. Crec que és una diferència molt important pel que disposam en euros per a cada ciutadà de Mallorca respecte de cada ciutadà de Formentera. Crec que és una manera d'evidenciar que aquest govern es pren seriosament l'assistència sanitària de l'illa d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.3) Pregunta RGE núm. 6192/09, de l'Hble. Diputada Sra. Sandra Morell i Cuart, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte a les decisions dels ajuntaments afectats pels traçats ferroviaris.

La següent pregunta és relativa al respecte de les decisions dels ajuntaments afectats pels traçats ferroviaris que formula la Sra. Sandra Morell. Té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La setmana passada se li va formular una pregunta al conseller de Medi Ambient sobre la prolongació del tren a Manacor, i el Sr. Conseller va exposar la seva opinió i va dir que per al seu grup era molt important el consens amb els ajuntaments afectats, tant en els cas de Manacor, com d'Alcúdia i de Palma, que era molt important i que es tractava de decisions que haurien de durar moltíssims d'anys i que aquestes decisions s'haurien de prendre amb l'acord dels municipis afectats.

Està el Sr. Conseller de Mobilitat d'acord amb aquestes afirmacions i, per tant, pensa respectar les decisions dels ajuntaments afectats pel traçat ferroviari?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Morell, evidentment qualsevol conseller d'aquest govern, jo mateix, el conseller de Medi Ambient i, com li dic, qualsevol conseller o consellera d'aquest govern, respecta les decisions dels ajuntaments en allò que és la seva competència. I en allò que no és la seva competència evidentment escolta l'ajuntament i respecta la seva opinió, però sempre tenint en compte evidentment l'interès general de tota la ciutadania.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que exactament no és això el que va dir el conseller de Medi Ambient, ell va dir que voldria respectar la decisió dels ajuntaments i dels plens d'aquests ajuntaments que són sobirans també per decidir. La veritat és que aquest consens brilla per la seva absència.

Si feim un recorregut ràpid veim que punt 1, a Inca. Vostès varen prometre el soterrament durant moltíssims temps, en campanya electoral. Ara que vostès governen no volen fer aquest soterrament. Punt 2, tren a Manacor. Obliden el que els demana l'ajuntament, les entitats veïnals, les preocupacions que expressen la policia local, els comerciants, això no té cap importància, no els importa el que diuen els ciutadans d'aquesta ciutat que són els que estaran afectats pel tema. Punt 3, projecte de tramvia a Palma. Fou presentat la setmana passada amb rang de cerimònia d'entrega d'Òscars, paradigma del descontent general, tothom hi està en contra, empresaris, associacions, entitats veïnals, taxistes, també algun partit del seu mateix govern. A la prolongació a Artà obliden tots els altres municipis, exclouen Capdepera, Cala Ratjada, Cala Bona, Cala Millor, Sa Coma, Portocristo, Son Servera, tots aquests municipis i aquests nuclis han expressat que voldrien que el tren arribés i no arriba.

I el darrer punt, el cinquè, el projecte estrella, la prolongació del tren fins a Alcúdia. La veritat és que per la seva caparrudesa de dur el traçat pel corredor nord, sí o sí, té en contra el Partit Popular d'Alcúdia, el PSOE d'Alcúdia, UM d'Alcúdia, té en contra Muro i Sa Pobla, associacions i plataformes. Vostè ha arribat a dir que si aquests pobles no accepten la seva opció, no accepten el corredor nord, el tren a Alcúdia no es farà. Això sí que em pareix una amenaça. Això vol dir que és molt greu.

Aquesta conselleria, Sr. Conseller, no és seva, no hi pot fer el que li doni la gana, vostè ha d'escoltar els afectats, ha d'escoltar els municipis, ha d'escoltar el que diuen els plens d'aquests ajuntaments, que alguna cosa tendran a dir perquè en són els principals afectats. És molt preocupant veure que vostè té mitja Mallorca enfrontada. I si em permet un darrer apunt, jo no li demanaré el que vostè sempre ens diu al nostre grup, jo no li demanaré que s'ho faci mirar, perquè em pareix una afirmació poc respectuosa, però sí li demanaré que rectifiqui i que per favor simplement respecti les opinions dels plens d'aquests ajuntaments.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Morell, aquest escenari que vostè dibuixa evidentment és un escenari, que això sí que és d'Òscars. Miri, els projectes de potenciació de transport públic que fa la conselleria, està fent un esforç innegable de transparència informativa -Sra. Morell, li estic contestant la pregunta, Sra. Morell-, està fent un esforç innegable de transparència informativa i també de rigor en els estudis justificatius que han de tenir tots aquests projectes, perquè quan ens gastam els doblers dels ciutadans, sobretot en grans infraestructures, s'han de fer estudis rigorosos i a partir d'aquests estudis s'han de prendre decisions. I això és el que feim, això és el que feim.

Jo crec que ja està bé de fer grans infraestructures i de gastar els doblers dels ciutadans d'esquena a allò que diuen les recomanacions tècniques i a allò que diuen els estudis. També ja està bé de fer coses que hipotequen la nostra societat anys i anys i anys. I també ja està bé de fer coses de grans infraestructures que després són qüestionades des del punt de vista de corrupció política o bé des de presses electorals.

Per tant, el meu departament i aquest govern això no ho farà, no ho farà. I li puc assegurar que el que estam fent és tenir en compte, i molt, l'interès general i el bé comú. Evidentment que escoltam els ciutadans i també escoltam els ajuntaments. I en tot cas li diré una cosa, que li quedi clara, no li diré que s'ho faci mirar, no sé d'on treu això vostè. El que li puc assegurar és que aquest govern serà infinitament -i li ho torn repetir-, infinitament molt més respectuós del que varen ser vostès quan varen infestar de ciment tota l'illa. Perquè vol que li recordi el respecte que va tenir vostè, vostè no, el seu govern per exemple

a Campanet o a Búger? O el respecte que varen tenir quan varen tomar el pont del tren a les 6 de la matinada? O el respecte que varen tenir envers les 50.000 persones que es varen manifestar pel carrer? I vostè em parla de respecte? Per favor, Sra. Morell! Miri, la convit a fer un debat, quan vostè vulgui, de respecte i de transparència, quan vostè vulgui.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.4) Pregunta RGE núm. 6198/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversió estatal a les Illes per a l'any 2009.

La següent pregunta és relativa a inversió estatal a les Illes per a l'any 2009...

(*Remor de veus*)

Sr. Rodríguez!

(*Continua la remor de veus*)

La primavera ha arribat, però no s'hauria de notar en el Parlament.

La quarta pregunta és relativa a la inversió estatal a les Illes per a l'any 2009, i la formula el diputat Sr. Joan Boned. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vostè, com la resta de diputats d'aquest parlament, recordarà que quan es va anunciar la firma d'aquell acord entre el Govern balear i el Govern de l'Estat per a aportació de 2.800 milions d'euros per a inversió en els propers set anys, es va automàticament provocar una polèmica per part del Partit Popular, que enseguida va sortir dient que era insuficient aqueixa xifra, quan la realitat és que ni tan sols ells no podien imaginar-se que es pogués arribar precisament a aquests 2.800 milions.

Però no contents amb això, recordam també que quan hi havia el debat del pressupost de l'exercici 2008 i s'anunciava que a compte d'aquest conveni arribarien a Balears 300 milions en llocs del 400 que tocaven repartits en quatre anys, enseguida començaren a caure sobre vostè crítiques ferotges. Se'l va acusar de ser incapaç de gestionar al seva conselleria i se'l va acusar fins i tot de dir..., es deia que vostè regalava al Govern de Madrid 100 milions d'euros, 100 milions d'euros que es va vaticinar per part del Grup Popular que es perdien en inversió en aquesta illa.

Ara, com que casualment el temps va posant cadascú al seu lloc, resulta que han pogut constatar que aquests 100 milions en aquest exercici 2009 ara arriben. Per això, i com que no hem sentit ningú del Partit Popular demanar disculpes ni rectificar les crítiques que en el seu moment es feren, li demanam a vostè què pensa o quina opinió li mereix aquest increment de l'aportació en 100 milions per part del Govern de l'Estat en inversió a la nostra comunitat autònoma? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sr. Presidenta. Sr. Diputat, les inversions previstes ara ja amb aquest increment de 100 milions d'euros d'inversions de l'Estat a les Illes Balears representaran uns 500 milions d'euros per l'exercici 2009. Això, perquè ens facem una idea, és l'exercici, des de l'any 55, en què hi ha estadístiques d'inversió d'estoc públic a les regions amb la sèrie de la Fundació BBVA, des de l'any 55 fins ara, amb valors constants, és l'any en què hi haurà més inversió pública de l'Estat a les Illes Balears, amb unes magnituds de més de 80.000 milions de les antigues pessetes, de forma que és una xifra prou considerable que indubtablement situa el percentatge d'inversió a un nivell que era desconegut fins a aquests moments. Això no és una opinió, és una dada absolutament contrastada amb les estadístiques que existeixen, repetesc, des de l'any 55 en estoc de capital públic desagregat per regions.

Aquestes inversions, concretant les de l'any 2009, es canalitzen en distints blocs, en distintes activitats, en distintes línies, una d'elles molt potent: la d'I+D+I, sempre recollint inversions estatutàries recollides a la disposició transitòria novena, representa una inversió de més de 50 milions d'euros en tot el que representen noves tecnologies, investigació i desenvolupament. Hi ha a més a més uns 40 milions d'euros que van adreçats a infraestructures turístiques, també recollit a l'Estatut d'Autonomia, i després hi ha aproximadament uns 30 milions d'euros, sempre en inversions estatutàries, al marge de les inversions territorialitzades, que van a medi ambient. A això vostè ha d'afegir uns 30 milions per la compra de Sa Coma, a Eivissa, i altres activitats que representen un flux inversor molt potent només en inversions estatutàries. Tenim present que hi ha, a més, inversions ja territorialitzades per part dels ministeris.

Tot plegat repetesc, a títol de conclusió, que representa la injecció pressupostària d'inversió més important en els darrers 50 anys a la comunitat autònoma des de l'Estat, de manera que és una dada prou positiva que en els moments en què estam ha de ser servir per amortir la situació de crisi. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula, Sr. Boned? Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, breument, només per constatar, una vegada escoltades les seves explicacions, que encara és més mal d'entendre la crítica que partia del Grup Popular, perquè resulta que un conseller que aconsegueix arribar a acords que milloren la inversió de l'Estat amb les xifres que vostè ens ha explicat és un conseller que no sap gestionar la seva conselleria, i no fa gaires anys en teníem un altre que es permetia el luxe d'incloure en els pressupostos de la comunitat autònoma ingressos ficticis de 150 milions d'euros i aquest sí era un conseller que gestionava.

Jo crec que algú en el Grup Popular s'hauria de fer mirar el concepte de capacitat de gestió d'una conselleria. Gràcies.

(*Petit aldarull a la sala*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned.

I.5) Pregunta RGE núm. 6193/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nivell d'èxit de les mesures per combatre la crisi.

La següent pregunta és relativa al nivell d'èxit de les mesures per combatre la crisi, i la formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Dia 29 de juliol es va inaugurar oficialment la crisi en aquest parlament, perquè va ser la vegada que va venir aquí el president a reconèixer que existia una crisi econòmica i a explicar 13 mesures que ens havien d'ajudar a sortir d'aquesta crisi. Això ha estat ja motiu d'una interpel·lació i d'una moció subsegüent, però com que consideram que el Govern no ha donat resposta suficient respecte d'aquest tema, insistim i continuam demanant al Govern quin nivell d'èxit creu que han tengut aquestes 13 mesures, algunes d'elles, com l'agilitació de les tramitacions administratives, o la creació d'una societat mixta per donar sortida a l'estoc d'habitatge pendent de vendre, o el Pla d'ocupació 2008-2011, el suport al comerç o les mesures per a l'èxit escolar, sense parlar d'una administració més austera en els pressupostos del 2009.

Jo deman al Govern quin és el nivell d'èxit que creu que han obtengut aquestes mesures, que es posi nota, que es qualifiqui, que digui si han aprovat, si es poden posar un 5 o no arriba ni a l'aprovat la seva gestió de la crisi a través d'aquestes mesures que en aquell moment es proposaren.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies. Bé, jo nota no..., no ens posarem nota, Sr. Fiol, no estam aquí per qualificar-nos com si estiguéssim a una classe a nivell de com hem gestionat això. El que sí li vull dir és un parell de reflexions prèvies.

La primera és que el Govern, des del mes d'agost, setembre del 2007 va iniciar una política de "governança" econòmica amb agents econòmics i socials i sindicats precisament perquè s'albirava ja en aquell moment una situació d'alentiment de l'economia. Precisament això és el motiu que va fer que el Govern tot d'una prengués mesures concretes precisament per dissenyar aquest pacte per la competitivitat i la cohesió social, que és un dels exercicis tal vegada més significatius que s'han fet durant la legislatura en relació a aconseguir polítiques econòmiques consensuades, comunes, etc.

En relació amb les mesures, n'hi ha de dos tipus, unes que són de caràcter estructural, que emanen del pacte per la competitivitat, aquest pacte que li acabo d'esmentar, i que tenen una profunditat molt més intensa a l'estructura econòmica balear; estam parlant de revisar el model de creixement, d'incentivar molt més les polítiques d'investigació més desenvolupament, de determinar major connexió entre el món del coneixement amb l'Administració i les empreses, aquesta triple hèlix que ha de constituir un motor de creixement nou, diguem-ne, en relació a l'actual model de creixement. I per altra banda hi ha les mesures de caràcter conjuntural, que són aquestes que el president va presentar el mes de juliol en aquesta cambra.

Jo li diria que el grau de satisfacció del Govern quant al compliment és elevat, és satisfactori. En aquest aspecte jo li recordaria que, de les mesures que es varen posar damunt la taula, hi ha un grup de mesures que són de caràcter fiscal, les conseqüències de les quals encara no és possible saber quines seran, perquè fa falta tancar l'exercici fiscal. Això ja ho vaig contestar a una altra pregunta però, vaja, és un paquet de mesures que representen al mateix temps una ajuda fiscal per a les empreses familiars i, en fi, per al que representa els col·lectius menys afavorits. I per altra banda hi ha tot un seguit de mesures, al mateix temps, que representen un grau de satisfacció al nostre parer important.

Tot plegat pensam que la satisfacció que tenim en aquest aspecte del grau de compliment és elevada i pensam que hem de continuar en aquesta línia d'aplicar mesures conjunturals que signifiquin millores també per a l'estructura econòmica balear. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no em sorprèn que el grau de satisfacció del Govern sigui elevat. Només pot ser elevat perquè viu manifestament d'esquena a allò que passa al carrer i del que pensa l'opinió pública.

De les mesures que jo li he anomenat, la majoria no s'han complit, per parlar per exemple del Pla d'ocupació, que no s'ha arribat a aprovar tot i que havia estat declarat solemnement pel president que abans de Nadal -de Nadal passat- s'aprovaria el Pla d'ocupació. Les escoles no es construeixen, segons diuen els mitjans, tot i que hi ha els recursos econòmics per fer-les. Les companyies aèries emigren, mai tan ben dit, de les Illes Balears, Aebal, Futura, Spanair. Els centres de salut van a un ritme moderat de creixement, però sabem l'afiliació política dels metges d'atenció primària perquè això ens preocupa molt. De les grans obres públiques, res no se sap més que de Son Espases, que és l'única que funciona *viento en popa*. El pacte per l'ocupació no existeix, el turisme aguantarà la temporada a dures penes i els pressupostos que vostè va elaborar no es corresponen amb la realitat, com vostè sap molt bé, perquè els ingressos no es produiran, com vostè mateix ha hagut de reconèixer en aquesta cambra diverses vegades, i les despeses sí que es produiran perquè l'austeritat no és un fet real dins aquests pressupostos.

Vostè parla d'un concepte eteri, intangible, dit "governança", pacte i negociació, però la realitat material dels pressupostos, la realitat vertadera dels pressupostos és que aquesta austeritat no es produeix i la disminució de despesa pública no es produeix. El comerç va malament, l'atur creix i molt especialment en el sector del comerç, i les coses van malament al carrer.

Jo no dic que vostès tenguin la culpa, ho hem dit moltes vegades, el Govern no té la culpa de la crisi econòmica, però la crisi és una realitat i no prenem les mesures necessàries per combatre-la d'una forma eficaç i immediata. No hi ha realment un vertader pla, les coses que s'han proposat no s'han duit a terme, i aquest és un govern sotmès a dos riscs evidents, a dos fets: per un costat a la inestabilitat, aquest és un govern que viu instal·lat en la inestabilitat com sabem molt bé tots els que estam en aquesta cambra i tots els ciutadans, i a la paràlisi. Aquest és un govern que al nostre parer no actua amb eficàcia, no resol els problemes i no executa adequadament els pressuposts.

Per tant mal pronòstic, els veig, a vostès, atrapats per la síndrome Touriño: l'autocomplaença, dir que tot va bé, que tenim un nivell òptim del que creim que feim i que ho feim molt bé. La realitat a l'opinió pública per ventura és distinta d'aquesta valoració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies...

(*Aplaudiments*)

...Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sr. Fiol, el tremendisme econòmic li donarà un titular, però no donarà tranquil·litat ni confiança a la societat, i el que vostè està fent ara és tremendisme econòmic. No té raó en el que acaba de dir. El Govern està invertint, ha executat inversions el 2008 amb el 90% de les inversions executades, té 700 i escaig milions d'euros en el seu pressupost per a inversió pública, i a més a més ha aconseguit una sèrie d'inversions de l'Estat que vostès, Sr. Fiol, no varen aconseguir mai. Per tant el tremendisme, li ho repetesc, li donarà un titular de premsa, però no dóna confiança ni tranquil·litat, que és el que avui necessita l'economia i necessiten els agents econòmics.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.6) Pregunta RGE núm. 6191/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat que s'invertirà a Eivissa del finançament que rebran les Illes Balears.

La següent pregunta és relativa a la quantitat que s'invertirà a Eivissa del finançament que rebran les Illes Balears. La formula el Sr. Miquel Jerez. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, després que una disposició addicional de l'Estatut reconegués a les Illes Balears la necessitat de ser finançades per part del Govern de l'Estat amb una quantitat de 2.700 milions d'euros, als eivissencs i en particular al Grup Parlamentari Popular ens agradaria saber quina quantitat preveu el Govern que s'invertirà a Eivissa del finançament que rebrà la comunitat autònoma del Govern central.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies Sr. Jerez. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies. Sr. Jerez, si es refereix a finançament autonòmic, fins que no tenguem resolt el model de finançament de la comunitat autònoma serà molt difícil en aquests moments avançar cap dada. Si es refereix a inversió, que és una cosa totalment diferent, i es refereix a les inversions de l'Estat a Eivissa, de les inversions estatutàries estan previstos aproximadament uns 40 milions d'euros.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, en el Consell d'Eivissa, una persona que allí hi ha i que diuen que allí també treballa ens ha promès, entre altres moltes coses, 400 milions de finançament, 400 milions d'inversió a Eivissa en 7 anys. Jo volia que vostè m'ho confirmàs, que vostè em digués que efectivament aquesta xifra en 7 anys arribarà a Eivissa, perquè volia saber si efectivament això és cert, perquè si no, si això no és cert i si això no és així, a Eivissa en primer lloc ens prometen el que no poden complir i, en segon lloc, es gasten el que no es poden gastar.

Li dic això precisament perquè aquests 400 milions que diuen que arribaran en 7 anys sembla ser que ja estan gastats, gastats per comprar Ses Feixes, i gastats per reformar el primer cinturó. Miri, Sr. Conseller, si aquesta xifra que s'ha promès no arriba, ni es compraran Ses Feixes ni tampoc no es reformarà el primer cinturó. Sr. Conseller, ja pot ser vostè insistent, ja se les pot vostè enginyar, ja pot ser vostè bel·ligerant amb Madrid i ja pot vostè lluitar aquesta precisa quantitat, perquè si aquests sous promesos no arriben no es podrà pagar res del promès. De la mateixa manera que, miri, s'ha pagat el quarter Sa Coma es pagaran aquestes coses, a un preu car, a un preu car, i malbaratant els sous que ens arriben de Madrid.

Per tant la meva pregunta té una clara intencionalitat i és la següent: confirmi'm vostè, Sr. Conseller, si aquests 400 milions que han d'arribar a Eivissa promesos per una persona que seu precisament darrere vostè són certs o es tracta d'una milonga més.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies. Sr. Jerez, jo li pregaria que no faci trampes amb els números, vostè està fent trampes amb els números en aquests moments, totalment, totalment, Sr. Jerez; està vostè fent trampes amb els números, perquè vostè està mesclant una xifra que jo li acab de donar que es correspon a les inversions estatutàries 2009, a inversions estatutàries 2009, que vénen 40 milions per a Eivissa, gairebé 30 per a Sa Coma i uns 10 per la Comandància, i vostè ho mescla amb 400 milions de les inversions de l'Estat a les Illes Balears.

Vostè ho mescla tot, i no és correcte perquè els 400 milions són..., 400 milions per 7 -ho hem explicat moltes vegades-, 2.800 milions. Si vostè el que m'està dient és el que vendrà a Eivissa, li puc garantir que vendrà una quantitat d'inversió notable, perquè si només enguany en inversions estatutàries, Sr. Jerez, arriben 40 milions enguany, a banda del que arriba en termes desagregats i en termes territorialitzats per ministeri, escolti, estam parlant d'una xifra anual molt important que arriba a l'illa d'Eivissa en inversions de l'Estat.

Per tant el que li preg és que no mescli vostè els 400 milions, que són el muntant total de la inversió de l'Estat, amb el que vostè diu que arriba a Eivissa, perquè no es correspon a la realitat i està fent trampes a aquesta cambra i als ciutadans que ens escolten.

Gràcies.

(*Remor de veus i aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.7) Pregunta RGE núm. 6197/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a paralització de la reforma del model de finançament.

La següent pregunta és relativa a la paralització de la reforma del model de finançament, i la formula el Sr. Josep Carretero. Té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, no sense polèmica el president Zapatero va obrir el debat sobre la revisió del model de finançament autonòmic. Aquesta decisió va ser molt ben rebuda en aquesta comunitat que, com tots sabem i tots reconeixement, ha estat històricament maltractada.

Aquest procés ha anat acompanyat d'elements importants que afavoreixen la nostra posició: d'una banda, la publicació de les balances fiscals, que ha aportat transparència al debat i ha posat de manifest el nostre desequilibri; per altra banda, el reconeixement d'aquest maltractament financer tant per part del president com del mateix ministre d'Economia; i la voluntat de corregir-lo amb el nou model. Aquest procés segueix la reforma de diversos estatuts d'autonomia, entre d'altres el nostre, que a més de fonamentar el principi d'autonomia i suficiència financera reforça el règim especial insular de Balear, règim que amb independència del sistema financer obliga l'Estat a dotar les Illes Balears de fons suficients per aplicar polítiques de transport, infraestructura, telecomunicacions, energia, turisme, etc.

I, a aquest procés, ens hi hem sumat tots els partits polítics i totes les institucions; des d'aquesta cambra fins al Govern, tots els consells insulars i fins i tots els ajuntaments han aprovat acords per unanimitat per tal de reclamar una millora del model de finançament que ens situï d'una vegada per totes a la mitjana de les comunitats autònomes. També els experts i la societat civil, encapçalats pel Cercle d'Economia, s'han implicat decididament en aquest procés de negociació i tots fan costat al Govern.

I tenim també un Partit Popular de les Illes especialment reivindicatiu, exigent i fins i tot podríem dir insaciable. Ho veim cada vegada que s'aconsegueix avançar, ho veim fins i tot quan s'avança més del que ells reclamaven, però sempre surten a denunciar que és insuficient. Dins aquest marc però, tenim un problema, una peça que no acaba d'encaixar i és que cada vegada que fa declaracions un responsable polític del Partit Popular d'àmbit nacional o quan vénen aquí de visita ens recorden que l'antic model està bé i que no fa falta tocar-lo i que per tant ens hauríem de conformar amb el que tenim... Puc seguir? Sí?... I no creguin que s'empegueeixen quan vénen els responsables polítics i fan aquestes manifestacions, fins i tot, ho vam poder veure no fa massa, quan va venir Ana Mato a Menorca i els responsables polítics que l'acompanyaven van aplaudir.

(Remor de veus)

El mateix passa aquí a Mallorca quan ve Montoro o ve el Sr. Rajoy... No reproduiré les manifestacions de Montoro de la setmana passada perquè ja es va posar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta està formulada per escrit. Per tant,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Exactament, Sr. Manera, contesti.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Bé,...

(Remor de veus)

Puc parlar, Sra. Presidenta?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Manera, té la paraula per contestar la pregunta que estava formulada per escrit.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carretero, no, les manifestacions en relació amb el model de finançament, evidentment al nostre parer són desafortunades quan del que es tracta és d'aturar o de -diguem-ne- paralitzar qualsevol avanç en el model de finançament autonòmic. Tenim present que el cas de les Illes Balears -com s'ha dit moltes vegades- és la comunitat autònoma que té el finançament pitjor de tot l'Estat, és ben necessari corregir-lo i per tant, qualsevol paràlisi, qualsevol declaració que sigui inoportuna respecte a això no és agradable d'escoltar. En aquest aspecte seria important que els partits polítics tenguessin una postura comuna en relació amb el model de finançament, que en el cas de les nostres illes se sapigués clarament quina és l'actitud dels partits en relació amb el model de finançament i que no hi hagués -diguem-ne- una certa esquizofrènia política en relació amb aquest tema, on es pensa d'una manera a un lloc i es diu una altra cosa en un altre indret de manera que sí que es pregaria, des dels que negociam el model de finançament, una certa coherència en relació amb la posició política i no escoltar determinades opinions que -he de dir i repetesc el que abans he comentat- freguen el tremendisme polític i econòmic quan es parla de model de finançament, de situació econòmica i d'altres consideracions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Manera.

I.8) Pregunta RGE núm. 6189/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bilingüisme a les federacions esportives.

La següent pregunta és relativa a bilingüisme a les federacions esportives, la formula la Sra. Catalina Soler. Té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, segons el *Diari de Sessions* de la setmana passada, em pensava que els discursos i els mítings polítics sols els fèiem els diputats del PP, es veu que han canviat els torns i ara ja fan mítings polítics els diputats del PSOE també. Intentaré parlar clar, més clar em serà impossible, però intentaré parlar baix i pausat perquè el meu professor en oratòria, Sr. Moragues, em pugui entendre.

Després de tenir el Pla de normalització lingüística, que està a punt d'aprovar-se, a les mans i anar a secció 8 dels seus objectius, quan parla d'associacions esportives diu tal qual: "secció 8, campanyes i promoció de dinàmiques d'ús monolingüe en català en les publicacions, material promocional, comunicats i d'altres edicions pròpies de les esmentades associacions per tal d'evitar la "bilingüització" del sector".

Consideram que és prou greu que el Govern vulgui evitar la "bilingüització" a les federacions esportives. Fins avui ens pensàvem que l'esport servia evidentment per promocionar l'esforç, el treball en equip, la superació personal, però en cap cas que l'esport hagués de ser per promocionar únicament i exclusivament l'ús del català a una illa i a un país on l'Estatut d'Autonomia a l'article 4.3 i la Constitució defensen que som una comunitat amb dues llengües oficials i que per tant tenim el dret d'expressar-nos en les dues llengües i l'obligació de, sobretot, conèixer-ne una, però expressar-nos en les dues si volem.

Per tant, m'agradaria saber, el Govern, quina opinió té d'un pla que imposarà evitar el bilingüisme a les federacions esportives?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, bé, entenc que on es pugui emprar l'idioma d'aquestes illes s'intenti reforçar aquest ús. Crec que aquest article va d'aquesta manera. El que sí hem de recordar és que les federacions i l'esport no només es juga a les Illes Balears, sinó que també es juguen competicions nacionals i també es juguen competicions internacionals. Hi ha altre tipus d'activitats i altre tipus de comunicacions i altre tipus -diguem-ne- de compromisos que fan que no sigui només aquest idioma el que s'hagi d'emprar, sinó que es combinarà. No crec que intentar defensar la nostra llengua i intentar que la nostra llengua sigui vehicular signifiqui lluitar contra totes les altres accions. No crec que aquest pla que presentam sigui un pla que ataqui, sinó que simplement és un pla que intenta reforçar l'ús del nostre idioma i no crec que sigui tan dràstic com ha expressat en la intervenció que ha fet anteriorment.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, una part de la seva intervenció està totalment en allò que nosaltres també pensam, hi podria estar d'acord. En la segona part ja no. No m'he inventat el que diu el pla, li he llegit paraules textuals. També li llegiré que un dels requisits que imposa el pla és que "qualsevol entitat esportiva que vulgui obtenir una subvenció haurà de fer tota la seva tramitació en català", és un requisit en el nou pla. Això, parlat en llenguatge planer, vol dir que si un administratiu o una administrativa o un president d'un club esportiu tramita la seva ordre de subvenció en castellà ja quedarà denegada automàticament.

Sr. Conseller, vostè en sap més que jo d'esports, per favor, no entraré en aquest sistema, però vostè no fa massa temps va fer un programa on mostrava que deu anys de la seva joventut va estar fora d'aquesta illa i vostè més que ningú sap que, per favor, no evitem el bilingüisme, promocionem el bilingüisme, facem de la llengua una eina de convivència no una eina de confrontament. Facem de la llengua una eina on tots ens sentim bé en aquesta terra, no una eina on ens sentim exclosos els que no parlin el català. Posi, Sr. Conseller, el seny en aquest pla, vostè que sap bé de què parl quan parl d'esports.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies. Precisament, és el que deia abans. El fet que en l'esport haguem de competir a altres indrets de l'Estat espanyol i que haguem de competir en altres llocs del món, fins i tot que altres persones venguin no només a competir sinó a entrenar, fa que es pugui entendre que aquesta normativa, el que diu és que intentem incentivar el que es pugui emprar... de la manera més adequada en l'idioma del català. Després òbviament haurem de deixar aquest espai, aquest espai en el qual tant federacions, com gent que vengui de fora pugui emprar altres idiomes, no només el bilingüisme. És que haurem..., a la meva conselleria i a totes les meves instal·lacions no hauran de saber castellà perquè quan venguin els de fora els puguin entendre, és que hauran de saber anglès, alemany, francès perquè estam en una illa a la qual ve gent de fora, però això no significa que lluitem o vulguem posar traves, sinó que significa que hem de conviure i que tenim una llengua aquí que és la nostra, que l'hem de protegir, que l'hem de treballar i que hem de fer que sigui al màxim d'ús quotidià, però això no significa que s'ataqui o que es posi traves a més. El que significa és que aquest govern té l'obligació de defensar una cosa que va ser moltes vegades, aquest idioma que el meu padrí em va ensenyar per contar-me rondalles, indistintament que quan jo anava a Madrid empràs el castellà per comunicar-me amb el meu entrenador perquè era precisament de Lleó.

Crec que no hem de confondre una cosa i el que no hem de fer és entrar a una guerra política que empra la llengua com a un instrument d'enfrontament i no com a una eina que sigui d'unió i sobretot que ens representa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cañellas.

I.9) Pregunta RGE núm. 6195/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció dels drets dels consumidors.

La següent pregunta és relativa a la protecció dels drets dels consumidors que formula la diputada Sra. Margalida Mercadal.

Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. El transport aeri és el mitjà de transport més utilitzat pels ciutadans de les nostres illes, juntament amb el marítim que per cert és l'única via per als formenterencs. Viatjar i agafar un avió s'ha convertit en un acte gairebé rutinari que tot i ser un acte tan senzill no deixa de generar, des del punt de vista dels consumidors, alguns problemes que posen de manifest la vulneració de les normes que protegeixen els nostres drets. Ara mateix, cada un de nosaltres segur que podria afegir un exemple personal i encara en sortirien més, problemes amb l'equipatge, cobrament de taxes i complements dels quals no s'havia informat en el preu inicial, publicitat enganyosa, pèrdua d'equipatge tal com he dit, no aplicar el descompte de resident, cancel·lacions o retards són alguns d'aquests exemples que impliquen una vulneració rutinària dels nostres drets.

Sabem que no totes les companyies són iguals, però també el gran volum de queixes i denúncies dels consumidors, que només són una petita part ja que la nostra cultura de consum no és ni molt manco reclamadora dels danys causats, demostra que hi ha molta feina per fer. Nosaltres som partidaris que aquestes passes vagin encaminades a col·laborar colze a colze amb les companyies aèries, l'administració de Consum i els consumidors.

Per tant, Sr. Conseller de Salut i Consum, li planteig aquesta pregunta, pel que fa a les companyies aèries que operen a les Illes Balears, quina valoració es fa des de la Conselleria de Salut i Consum respecte a la protecció del drets dels consumidors?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, en primer lloc des del Govern i des de la Conselleria de Salut crec que hem de felicitar les companyies aèries que bàsicament tenen la seva seu als nostres aeroports perquè són les que millor tenen en compte els drets dels consumidors. No podem dir el mateix de les altres companyies aèries, bàsicament les de baix cost, que no tenen la seva seu al nostre aeroport.

Vostè ho ha dit, les reclamacions i queixes en transport aeri són una de les principals causes de reclamacions. L'any 2008 es varen presentar 999 reclamacions en relació amb transport aeri, això vol dir que una de cada cinc reclamacions dels consumidors que varen arribar a la Direcció General de consum eren per temes de transport aeri. Crec que evidentment, uns temes com són retards, cancel·lacions, pèrdues d'equipatge, etc., es milloren però realment avui dia el problema és a la compra i al cobrament a través d'internet perquè moltes vegades dins l'oferta hi ha coses amagades que al final fan que el consumidor vegi que no se li ha donat la informació que corresponia.

Per això, feim una estratègia integral de defensa i protecció del consumidors, perquè el que no és l'important és la sanció a la companyia, sinó que entrin en sistemes com és la coregulació perquè el sistema es reguli per tenir en compte els drets dels consumidors. Així, per primera vegada, l'any passat es va constituir una mesa de diàleg de drets dels usuaris del transport aeri format per l'Administració de Consum, per AENA, per les companyies aèries i evidentment pels consumidors. D'aquesta manera, treballam fent jornades de formació per al personal d'AENA, hem instal·lat set punts telemàtics als aeroports i començam ja a enviar inspectors de consum als punts de facturació. Crec que fa pocs dies va estar amb nosaltres el director de Protecció dels Consumidors del Regne Unit precisament per unificar esforços en temes de defensa dels drets del consumidor especialment en transport aeri, especialment en compra de bitllets a través d'internet i especialment en companyies aèries de baix cost, que moltes d'aquestes estan radicades al Regne Unit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula?

I.10) Pregunta RGE núm. 6196/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rehabilitació de façanes.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a la rehabilitació de façanes que formula el Sr. Francesc Dalmau. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Habitatge i Obres Públiques, amb el Programa especial d'ajuts a la rehabilitació de façanes emmarcat dins les mesures urgents de reactivació de l'economia de les nostres illes i amb l'ajut especial del Pla E del Govern d'Espanya es contribueix de manera clara a la dinamització de l'economia de les nostres illes, s'ajuda al fiançament de les petites i mitjanes empreses d'aquest sector i per tant a l'estabilitat dels llocs de feina. Oferint aquestes ajudes per a la rehabilitació de façanes a més s'ajuda les comunitats de propietaris a afrontar aquesta despesa que és importantíssima i d'una manera més còmode i és una aposta per a la millora dels nostres pobles i dels nostres barris.

Ens podria dir, per tant, Sr. Conseller, quin és el resultat, fins a dia d'avui, del Pla especial d'ajuts per a la rehabilitació de façanes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, Sr. Dalmau, miri, dia 11 de febrer del 2009, dia 11 de febrer passat, vaig ser convocat a una conferència sectorial d'habitatge a Sevilla on se'm va informar que amb càrrec al Pla E, pla d'estímul a l'economia i foment de l'ocupació, ens lliuraven 2,5 milions d'euros per a rehabilitació d'habitatges amb una condició: que aquests doblers s'havien de justificar, s'havien de remetre al ministeri les sol·licituds qualificades abans de dia 1 d'abril.

Podíem fer dues coses, les diferents comunitats autònomes han fet dues coses. Una, remetre les sol·licituds de rehabilitació que ja tenien ingressades a la comunitat i per tant, no varen obrir un nou àmbit, un nou espai per gastar aquests doblers o enllestir un nou pla extraordinari, especial per gastar aquests 2,5 milions d'euros addicionals. Nosaltres vàrem optar per aquesta segona solució i vàrem presentar dia 13 de febrer al Consell de Govern un decret que es va aprovar, un decret urgent, amb les condicions del nou pla que ha anat adreçat -com vostè bé ha dit- a rehabilitació de façanes i també a impermeabilització de cobertes per aconseguir més aïllament i més impermeabilització. Aquest nou decret es va publicar al butlletí oficial dia 17 de febrer del 2009 i varen començar a presentar-se a partir d'aquest dia sol·licituds.

Les conclusions, els resultats són els següents: ahir horabaixa, 30 de març, es varen remetre al ministeri les sol·licituds qualificades amb un muntant de subvenció de 2,5 milions d'euros, és a dir, el total de la quantia que se'ns havia assignat. S'han qualificat 133 actuacions que afecten 692 habitatges i generen 500 llocs de feina. Els serveis tècnics i administratius de la conselleria han funcionat aquesta vegada com un rellotge, en temps molt curt s'han fet les inspeccions, els informes tècnics i jurídics i s'han qualificat els expedients demostrant que l'Administració pública quan vol és molt àgil. Ara restam a l'espera del que hagin fet les altres comunitats autònoms perquè en funció de la despesa que hagin fet del pressupost que se'ls va assignar hi ha un fons d'eficàcia que pot permetre que hi puguem assistir, tota vegada que hem gastat la totalitat del que se'ns va assignar i a més, tenim moltes més sol·licituds acceptades.

Res més i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol fer ús de la paraula?

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la veritat és que aquestes dades són importantíssimes i tan sols li vull dir que celebram el camí emprès des d'aquesta conselleria per resoldre i apostar per polítiques d'habitatge adients i que donen resposta a les necessitats de la ciutadania de les nostres illes i encoratjar-lo també a seguir per aquest camí, per l'aposta i per la rehabilitació i millora dels nostres barris i dels nostres pobles a través d'aquestes ajudes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Carbonero? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 6194/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estabilitat suficient per sortir de la crisi.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a l'estabilitat suficient per sortir de la crisi. La formula la Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, fa vint mesos que vostè arribà amb els seus companys de sis partits al Govern d'aquesta terra. Avui, vint mesos després, sabem que no funciona, que no genera confiança als ciutadans i que fins i tot no genera confiança als seus propis socis, amb paraules d'aquells. Manen els partits i no el president. Un president que ha de demanar permís per a tot, sense projecte ni unitat de criteri de cohesió, ni tan sols lleialtat, però passem a veure en què baso aquestes afirmacions.

Començaren la legislatura amb Son Espases, ho hagué d'aprovar després de dir que no ho aprovaria amb el rebuig del BLOC, continuaren amb la Llei d'habitatge, la intenció de construir en sòl rústic, ho va haver de retirar perquè UM no hi estava d'acord. El Pla territorial de Mallorca encara no sabem què passarà perquè els seus governs, aquests sis governs que vostè té, uns pensen una cosa i els altres una altra. Amb el tren no hi ha acord per Alcúdia, el PSM pensa una cosa, UM i PP una altra, vostè no sé el que pensa, a Manacor també PP i UM pensen una cosa, el PSM en pensa una altra, no sé vostè el que pensa. Tampoc no hi ha acord amb el tramvia de Palma.

El mateix amb el Pla de carreteres, ahir va acabar el termini d'esmenes, i el BLOC n'ha presentades trenta-sis. No sé si estan d'acord o no amb els 63,8 quilòmetres, autovies incloses, que la Sra. Armengol va aprovar al Ple del Parlament. Tampoc no han estat d'acord amb el decret d'inversions turístiques, seixanta dies de discussió. Per suposat ja no parlem de Son Baco on no sé exactament què passarà perquè ja té història de sainet. Tampoc no pensen el mateix en la justícia i la fiscalia, un terç del Govern diu que no és partidista i l'altre diu que és ben partidista. Tampoc en el finançament i les inversions. Es demanen entre vostès dimissions a través dels diaris, es perden el respecte, arriben fins i tot a l'insult, es tracta d'un joc suïcida de travetes, mentrestant la gelera és buida, les hipoteques ofeguen, hi ha una crisi de les pitjors que tots els que som aquí

recordam, i jo li vull demanar a vostè amb quina estabilitat compte per poder fer front a aquesta crisi econòmica.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, el Govern fa feina estable amb els agents socials i econòmics i crec que traient un bon resultat a través de tots els espais que hem creat per afrontar la situació de dificultat econòmica i, a més, li diré que aquest parlament, ara ho estam mirant, però crec que mai no s'havien tret tants d'acords comptant, fins i tot, amb l'oposició. Per tant, jo crec que hi ha un bon camí per poder fer feina.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sr. President, veig que vostè està cec davant el que succeeix realment i sord davant la insistència d'aquesta oposició, insensible davant les preocupacions dels ciutadans, no li pot passar res més greu a un polític i a un governant. Avui hi ha una crisi econòmica i l'acompanya gràcies a la seva acció, una crisi política i institucional. Si no és capaç de fer el que ha de fer per posar ordre dins el seu govern l'únic que li puc demanar, en nom del 47%, és que convoqui eleccions anticipades.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. President, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Aquesta és una terra on, efectivament, estam avesats a veure moltes d'inestabilitats. Jo duc molt de temps dins aquest parlament i me'n record d'una legislatura, del 95 al 99, on en aquest parlament hi va haver tres presidents i algun diputat dels seus en el Grup Mixt, però també record que en el 92 vostès feren fora una consellera de Cultura d'un partit que tenia pacte amb vostès després de fer-li una OPA hostil a aquest partit i dur-se'n un caramull de militants i de càrrecs públics d'aquest partit. A més record que quan acabàrem aquesta darrera legislatura, que va acabar com la processó de la moixeta, vostè demanava aire fresc a les institucions que compartia amb un altre partit polític que era soci seu. Per tant, quan record tot això, Sra. Estaràs, jo convisc millor amb totes les meves inestabilitats. La veritat és que hi convisc millor. He de reconèixer que a vegades les inestabilitats en aquest país vénen donades, precisament, per projectes impulsats per l'especulació, com el de Son Baco que vostè l'ha citat, de l'època seva, això és de l'època anterior. Efectivament, aquests projectes creen inestabilitat i estic fent feina des del diàleg per intentar eliminar aquesta inestabilitat.

Inestabilitat en aquest país també se'n crea confrontant una cosa tan important, de tanta identitat per a aquest partit com és la llengua, confrontar els ciutadans per la llengua també crea inestabilitat dins la nostra societat.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

Inestabilitat, en aquesta societat, també en crea, sense cap dubte ni una, dir aquí que es vol un finançament de no sé quants de milions i a Madrid no defensar-ne cap. Això també crea inestabilitat per als nostres ciutadans i ciutadanes.

Escolti, quant a eleccions anticipades això és una potestat del president, vostè, si té els vots suficients, posi moció de censura. Això és una potestat seva. Si és valenta, posi moció de censura. El que és potestat meva deixi-m'ho a mi, per a mi seria una irresponsabilitat, en aquests moments, avançar eleccions precisament perquè pens amb els ciutadans i les ciutadanes.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

II. Interpel·lació RGE núm. 4917/09, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política lingüística del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació, presentada pel Grup Popular, i relativa a la política lingüística del Govern. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, Sra. Directora General de Política Lingüística. Senyores i senyors diputats. Hem presentat aquesta interpel·lació amb sol·licitud en tràmit d'urgència arran de les darreres iniciatives que el Govern de les Illes Balears vol posar en marxa en matèria de política lingüística.

El Govern s'ha posat com a fita alterar el clima d'harmonia que, fins fa ben poc, hi havia en tema de llengua a la nostra comunitat autònoma, ho veim amb el tristament famós decret del català a la sanitat pública i ho veurem tot seguit amb altres iniciatives que aquest govern vol emprendre. Normalitzar la nostra llengua, la llengua catalana pròpia de les Illes Balears, no vol dir arraconar l'altra de tots els àmbits socials, econòmics, culturals i esportius. La nostra comunitat autònoma compta amb dues llengües oficials i nosaltres n'estam orgullosos de tenir-les totes dues, ho veim com un fet normal i no renegam de cap d'elles, al contrari, les defensam, les valoram i volem emprar-les de forma normal i habitual.

Som una comunitat bilingüe i hem de conscienciar-nos del valor que suposa aquest fet, però açò que sembla normal, que tothom amb sentit comú ho veu, sembla que el Govern no ho vol veure. D'aplicar-se algunes de les mesures sobre les quals ara parlarem ens podem trobar amb alguna de les dues llengües oficials, el castellà, absolutament arraconada d'alguns sectors de la vida social a la nostra comunitat, fet que pot dur a la nostra societat a camins d'exclusió molt perillosos. Algunes de les mesures que el Govern pretén dur a terme en favor de la llengua entenem nosaltres que, precisament, aconsegueixen l'efecte contrari, crear rebuig cap al català i d'això és del que volem rallar avui.

Per contextualitzar la situació política actual val la pena fer un poc de memòria retrocedint a l'inici d'aquesta legislatura. L'anomenat decret de trilingüisme, aprovat l'any 2006 pel govern del Partit Popular, era plenament vigent i amb un alt grau d'acceptació, marcava, en el nostre entendre, una línia de futur per a la nostra societat. El coneixement de tres llengües, el català, el castellà i l'anglès, en condicions d'harmonia i d'igualtat obria un ventall de possibilitats que varen ser trencades per la seva derogació per part de l'hexapartit que actualment governa a les Illes. Al meu entendre això va ser una greu errada dels que veurem les conseqüències més prest que tard, malauradament. Era clar que aquesta derogació suposava una fita per part de l'hexapartit davant la política del Partit Popular, però la cosa no s'acaba aquí, la Direcció General de Política Lingüística, dins aquesta política de repartiment d'àrees de poder que ha duit a terme el president Antich, la Direcció de Política Lingüística, com dic, és en mans d'Esquerra Republicana de Catalunya, un partit de forta implantació social, com tots vostès saben, a les Illes Balears. És aquest partit, amb el consentiment del Partit Socialista Obrer Espanyol i del PSM qui dissenya la nova política lingüística a la nostra comunitat autònoma i ja sabem quin és el model que aquest partit aplica a altres indrets d'Espanya i les seves conseqüències.

És dins aquest context on s'ha de posar l'altre front que va obrir l'hexapartit amb la imposició del cent per cent del català a IB3. Recordin també alguna polèmica al respecte d'acomiadaments de persones que, fins i tot, varen ser acusades de no parlar prou bé el català. Una altra mesura, al nostre entendre, equivocada ja que primer no es té en compte una part de la societat balear que parla castellà i si volem que els mitjans de comunicació públics siguin valorats, si volem que siguin representatius de la nostra societat, no es pot excloure els que parlen castellà. Un indicador que aquesta mesura és equivocada el podem veure amb la davallada de l'índex d'audiència de la televisió en determinats espais. La cosa no va quedar aquí tampoc. La carrera d'immersió lingüística continua amb l'anunci que els professionals de la sanitat han de conèixer el català per poder atendre millor els pacients, és aquest un debat que ja hem tingut en aquesta cambra, en el qual no aprofundiré especialment, però sí que diré que em sembla un altre error.

Tal i com estan les coses en el món sanitari, amb manca d'especialistes i de professionals en moltes de les especialitats i àrees, posar el coneixement de la llengua catalana com a requisit, és un altre error. Nosaltres ens estimam més metges que sàpiguen curar, que atenguin amb la millor professionalitat els pacients que metges que rallin un perfecte català o metges que no hi siguin perquè s'estimen més fer feina a altres comunitats autònomes les quals hi posen més facilitats de tot tipus i no els imposen temes que res no tenen a veure amb la salut. És evident que, en aquest cas, el Govern prioritza temes lingüístics per damunt dels sanitaris i amb això no hi podem estar d'acord de cap manera.

Finalment el Govern es lleva la careta. La Conselleria d'Educació es deixa d'eufemismes i ens mostra amb tota la seva contundència el rostre real de la seva política lingüística en forma d'un pla de normalització que no és tal, que és un veritable pla d'imposició, un pla que pretén regular fins i tot aquells aspectes més privats. Moltes de les mesures del pla són no només intervencionistes sinó que són equivocades, no s'adapten a la realitat de la nostra comunitat, estan desenfocades, són reprovables i, fins i tot, denunciables. La nostra oposició al pla és radical per allò de l'arrel, pel concepte a partir del qual s'ha dissenyat i pels objectius polítics que pretén aconseguir. Primer per intervencionista, per intentar regular, com he dit, tota activitat social, econòmica, esportiva, institucional de la nostra comunitat. Nosaltres partim de la base que el coneixement de la llengua catalana pròpia de les Illes Balears, ha de ser un mèrit, no un requisit i el pla disposa de tot un conjunt d'accions que exigeixen el seu coneixement.

I ara, Sra. Consellera, tenc algunes preguntes per a vostè. Sra. Consellera, està vostè d'acord que s'estableixi una segona fase del reciclatge de llengua i cultura catalana amb l'objectiu de reforçar la competència adquirida pels docents? Pretén vostè, tal i com s'esmenta en el Pla de normalització lingüística, reubicar durant el període de formació, reciclatge i adequació al professorat que encara no posseeixi el reciclatge de català? Vol establir, vostè, requisits de llengua catalana entre el professorat universitari? Quins mínims de docència en llengua catalana pretén vostè establir en els estudis universitaris, tal i com proposa el pla? Estalonarà el Govern de les Illes Balears - parlaré més a poc a poc perquè pugui apuntar les preguntes- aquelles accions formatives que impulsin formació ocupacional contínua si es fan en castellà? Com es regularà l'admissió de publicitat en els mitjans de comunicació de titularitat pública? Vol dir això que no s'admetran anuncis en castellà? Com pretén establir, com a requisit, el coneixement pràctic de la llengua catalana entre els professor d'escola de temps lliure? I entre els monitors que organitzen activitats de temps lliure destinats a la població infantil? Pensa la conselleria que és correcte incloure com a requisit l'ús de la llengua catalana per part de les associacions i clubs esportius que rebin suport econòmic de les institucions illenques? Donarà suport el Govern balear a aquelles obres publicades en castellà? Promocionarà el teatre que no sigui en català? Troba el Govern balear que promoure una llei que reguli l'ús del català a les activitats socioeconòmiques no suposa una intromissió al dret de lliure elecció de llengua?

En segon lloc, estam en contra d'aquest pla per la ideologia que traspua en molts de conceptes que s'hi plantegen. Dins aquestes la de posar la inclusió del català, el basc i el gallec en els documents d'identificació d'àmbit estatal. Ja em diran que té a veure açò amb la normalització lingüística. L'exigència del català en les pàgines web dels organismes estatals i en les campanyes informatives de l'Estat, introducció del domini .cat per a totes les web i correus electrònics de l'administració i el seu personal. La commemoració del dia de l'Estat plural i igualitari. Establiment de criteris editorials de la ràdio i televisió pública de les Illes Balears a fi que facin un tractament de la informació autocentrat i que tenguin en compte el conjunt de la comunitat lingüística catalana. Creació d'un registre d'entitats i grups que compleixin determinats requisits lingüístics i culturals classificats per tipus d'activitat que ofereixen, esplai, titelles, música, tallers, etc., perquè estigui a disposició de totes les administracions i entitats que organitzen activitats destinades a la població infantil. Campanyes i promoció de dinàmiques d'ús monolingüe en català en les publicacions, materials promocionals, comunicats i d'altres edicions pròpies de les esmentades associacions per tal d'evitar la "bilingüització" del sector. O una de les més cridaneres, la inclusió en els plans d'estudis del coneixement de la cultura d'arrel tradicional popular com a forma de cultura viva de la nostra societat -fins aquí bé- i com a forma de crear a l'infant la idea de pertinença al país. O aquesta altra que pretén l'elaboració de telesèries i dibuixos animats divulgatius de la realitat històrica, cultural i lingüística catalana i difusió d'aquests productes a través de les televisions estatals i autonòmiques en versió doblada a la llengua de cada comunitat autònoma o en català subtitulada en la llengua que s'escaigui.

Està d'acord la consellera amb totes aquestes mesures? Està d'acord a difondre arguments a favor de la sobirania lingüística del català per damunt d'altres llengües oficials a la nostra comunitat autònoma, tal i com proposa el pla?

L'estratègia nacionalista ens mostra, amb totes aquestes accions que pretenen desenvolupar, la idea recurrent d'immersió ja no lingüística sinó cultural dins allò que es coneix com països catalans. La idea és mostrar, tot i que sigui subliminalment, que el nonat estat català és possible i que les Illes Balears en formen part. Les polítiques que s'inicien per normalitzar la llengua, per tant, es converteixen en un instrument per aconseguir un objectiu polític i no tant per revaloritzar -la o estimar-la. Resulta curiós que aquells que diuen que estimen la nostra llengua s'oblidin de la riquesa lèxica dialectal. De les 934 mesures que disposa el pla només n'hi ha una que estableix la difusió mitjançant mitjans audiovisuals de les varietats lingüístiques de la llengua catalana insular i de la resta del domini lingüístic, no sigui que es vegin massa les diferències. Aquest que és el nostre patrimoni més valuós, és oblidat com una simple curiositat, com a una anècdota i no veuen que els nostres joves no empren moltes de les formes que empraven els nostres avis, però que es perdi aquesta riquesa lèxica i dialectal no és un problema per als nostres actuals governants.

El Partit Popular entén que només des de la pluralitat, des del respecte cap a les dues llengües oficials la nostra terra serà un lloc de convivència. La llengua, les nostres dues llengües, han de ser un vehicle de comunicació, d'enteniment, volem que des de la llibertat, en el marc que estableix la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia, els ciutadans de les Illes puguin fer un ús lliure de qualsevol de les dues llengües oficials sense imposicions de cap tipus.

Aquells que diuen que el Partit Popular ha obert una ofensiva contra el català s'equivoquen del tot, el Partit Popular critica la falta de sentit comú que demostra el Govern de les Illes a l'hora de dur a terme determinades polítiques que afecten les dues llengües oficials.

I ara, Sra. Consellera, se m'ha acabat el temps, esper les seves respostes.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Contestarà el conseller de Presidència.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Mirin, senyors del Partit Popular, del Grup Parlamentari Popular, permetin-me ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, el Sr. Vice...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

... que intervengui jo ja que la política lingüística és transversal a tot el Govern, ...

(Aldarull i aplaudiments a la sala)

... com hauria de ser transversal també dins el seu grup parlamentari, és així, ultrapassa un poc l'àmbit educatiu, un poc només, per a nosaltres, òbviament, per a vostès no, per a vostès no hi arriba, però per a nosaltres l'ultrapassa.

(Se sent una veu inaudible a la sala)

¿Digame? No, però les polítiques són transversals, que a vostès açò no els agrada?, em sembla perfecte, però cregui'm que nosaltres impulsam una política transversal de l'ús i de la normalització del català.

(Remors de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, ...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Si em permeten començaré ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Exactament.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

... una vegada recuperada la tranquil·litat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Els diputats no poden interpel·lar la persona que surti, i el Sr. Moragues està perfectament legitimat per donar resposta a aquesta interpel·lació.

(*Remor de veus*)

Per favor, senyors del Partit Popular, comporti'ns i deixin-lo començar.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Bé, recuperada la tranquil·litat lingüística, ja que no la normalització.

Deia Josep Maria Llompart que la cultura és tot allò que dóna fesomia a un poble, per açò la cultura pròpia és el document d'identitat del poble, la targeta on figuren el seu nom i llinatges, aquelles dades que el diferencien de tots els altres pobles de totes les altres comunitats.

També deia que l'idioma no és de cap manera l'element únic i definidor per ell sol d'una cultura, però no hi ha dubte que per la seva funció de vehicle fonamental d'expressió esdevé la paret mestra d'aquesta cultura.

Els fonaments legislatius de la nostra cultura es començaren a posar en el període que va del 1975 a l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia, durant el qual l'Estat promulgà una sèrie de normes que regulen l'ús de la llengua catalana a l'administració i a l'escola. La Constitució Espanyola i l'Estatut acabaren de fonamentar el marc legal que permeté iniciar el procés de recobrament i de promoció de la llengua pròpia de les Illes Balears.

Però la paret mestra a la qual es referia Llompart, l'alçaren els diputats i les diputades que l'any 1986 seien als mateixos escons que ara vostès ocupen en aquesta cambra; per unanimitat, tots, sense excepcions ni oposicions, donaren el vist-i-plau a la Llei de normalització lingüística impulsada pel Govern de Gabriel Cañellas, se'n recorda algun perquè n'hi ha pocs, però algun se'n recorda dels que eren allà. Tots ells varen entendre, tal com recull l'exposició de motius que, tenint en compte la situació de desavantatge en què es troba l'idioma propi, calia dur a terme les accions pertinents d'ordre institucional perquè el català tornàs a ser l'element cohesionador del gen illenc i ocupàs el lloc que li correspon en qualitat de llengua pròpia de les Illes Balears.

A la presentació del projecte de llei, el conseller de Cultura, el Sr. Gilet i Girart, qui parlà en nom del Govern, es referí al procés parlamentari per posar de manifest que en el debat previ que s'havia produït s'havia fet una demostració de la maduresa i del seny dels grups polítics aquí representats, "el fet d'haver consensuat el text, d'haver-nos posat d'acord per abordar un tema tan important i que aixeca tantes passions" -llegesc textualment- "demostra ben clarament que els polítics d'aquesta terra han sabut arraconar protagonismes i personalismes elevant la discussió a un pla superior".

Senyores i senyors diputats, avui els demanaria que fessin honor a la maduresa política que va lloar fa 23 anys el conseller Gilet quan s'adreçà als parlamentaris d'aquesta cambra i que deixassin de banda discursos de base electoralista, que tant mal poden fer i fan a la llengua i també a la ciutadania de les nostres illes. Precisament al seny dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra i, en general, a la prudència dels partits polítics podem agrair que la nostra comunitat hagi sabut mantenir-se al marge de les campanyes que s'han dissenyat i es dissenyen encara per fomentar un bilingüisme excloent i de confrontació. M'agradaria que d'ara endavant poguéssim dir el mateix, però no n'estic gens segur, ningú no pot entendre, ningú no ha d'entendre ni traduir l'amor a la nostra llengua com un odi cap a l'altra.

Com deia, durant la primera legislatura es desplegà el mandat estatutari que encomana a les institucions de les Illes Balears el que després s'ha anomenat la normalització lingüística, i s'impulsà una llei per acabar amb la situació d'anormalitat sociolingüística i per garantir els drets lingüístics dels ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes i fer possible que tothom conegui les dues llengües, precisament per poder fer efectius aquests drets.

Amb això els vull dir, senyores i senyors diputats, que la política lingüística d'aquest govern no respon ni a desgavells polítics ni a cabòries gramaticals, ens limitam a desplegar uns mandats legals la majoria dels quals es van aprovar quan el Partit Popular governava aquesta comunitat. Per tant, no cerquin per aquí perquè no hi ha raons per separar ni per dividir, a l'inrevés, s'ha d'entendre la política lingüística, la d'ara i la d'abans, com una actuació més a favor dels país i de la seva cohesió social.

Els vull recordar, perquè la meva intervenció té una clara intencionalitat de recuperació de memòria individual i de memòria col·lectiva, que és la Llei de normalització lingüística, repetesc, aprovada per unanimitat d'aquesta cambra l'any 1986, la que va considerar el català com a llengua pròpia del govern autònom, del Parlament i dels consells insulars i en general de l'administració pública, de l'administració local i de les corporacions dependents de la comunitat autònoma, article 6; i oficial a tots els nivells educatius, article 17; i també que és objectiu de la llei assegurar l'ús progressiu del català com a llengua vehicular en l'àmbit de l'ensenyament, article 1.2.b).

Els recordaré també que els principals avanços legals i reglamentaris en els àmbits educatius oficial, administratiu i comercial, bàsicament estan concentrats entre l'any 1990 i el 2003 i la majoria es feren realitat quan el Partit Popular governava.

El Decret 100/1990, que regula l'ús de les llengües oficials de l'administració; la reforma de la Llei de la funció pública de l'any 1996, que modificà l'article 45 de l'anterior Llei 2/1989, de 22 d'abril, en el sentit d'haver d'acreditar el coneixement de català en l'expressió oral i/o escrita a les proves selectives que es realitzin per a l'accés a les places de l'administració, i cit textualment també: "Respectam plenament el principi de proporcionalitat a nivell d'exigència d'un determinat coneixement que haurà d'estar relacionat en qualsevol cas amb les places o funcions de què es tracti". Açò significa ni més ni manco que el coneixement del català, que fins aleshores era un simple mèrit, passava a ser un requisit. Els sona d'alguna cosa açò? Estic parlant de l'any 1996.

I la promulgació del Decret de mínims en l'àmbit educatiu del 1997, que determina quines matèries s'han d'impartir en català i que els centres han de completar fins arribar almenys al 50%.

Tota la normativa que he esmentat fins ara, i només he citat la que consider que representà avanços importants, fou impulsada per distints governs del Partit Popular. Crec que ha arribat l'hora d'agrair públicament als expresidents Gabriel Cañellas, Cristòfol Soler i també al primer Jaume Matas, i als consellers Gilet, José Antonio Berastain i Manel Ferrer, i per descomptat a l'actual presidenta de la cambra, Maria Antònia Munar, la feina feta, la feina ben feta en defensa de la nostra llengua; gràcies per la seva prudència i per la vostra respectiva. Tristament, crec que ara tota aquesta arquitectura normativa que, per suposat, encara s'està desplegant en molts dels seus termes, seria pràcticament impossible d'aixecar.

Però voldria que quedàs molt clar que ni els anteriors governs practicaven ni nosaltres ara practicam una suposada política de genocidi lingüístic en contra del castellà, com des d'alguns sectors se'ns acusa. Els que pensen açò confien molt poc en la fortalesa de la llengua castellana i coneixen molt poc la realitat dels usos socials de la llengua aquí i ara.

En general, senyores i senyors del Partit Popular, tant els anteriors governs com l'actual l'únic que hem cercat és que la tossudesa de la gent que, malgrat totes les dificultats que ha patit, no ha abandonat mai la seva parla, la seva llengua materna, es pugui expressar amb normalitat i emparada per les lleis. Així i tot, i malgrat tots els esforços que s'han fet en els darrers anys, tots som conscients que l'ús del castellà ha crescut a la nostra comunitat, gairebé sempre de la mà donada a nouvinguts que han arribat a la nostra terra, amb distints costums, amb distintes religions i també amb distintes llengües, i que han apostat generalment per l'ús quotidià del castellà; repassin, si no, l'encara clamorosa absència de la llengua pròpia a la premsa o a altres mitjans de comunicació.

Nosaltres no volem imposar, com no ho ha volgut cap govern anterior, ni volem menysprear ni atacar cap llengua, ans el contrari, però tampoc no podem ni volem que augmenti el conformisme i la indiferència envers la llengua pròpia del país. Aquest govern té la responsabilitat de garantir l'ús normal i oficial del català i de crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües, perquè aquest és un dels drets de la ciutadania de les Illes Balears.

No he tingut temps de fer referència a distintes i importants sentències, tant del Tribunal Constitucional com del Suprem o del Superior de Justícia de Balears, les quals segur que tots vostès coneixen, i que donen carta de naturalesa a la política de normalització lingüística de la nostra comunitat, que si haguéssim de definir d'alguna manera seria de prudent i de vegades tèbia; perquè l'acció de govern ha tingut sempre més clara la idea de salvar la convivència que la d'imposar la llengua i ha optat sempre pel convenciment i per la imposició, malgrat que hi ha sentències que ens diuen, pel que fa a polítiques de normalització lingüística, que no es pot recular, que aquestes polítiques no poden ser regressives, sinó tot el contrari.

Tampoc no he tingut temps de citar distints pronunciaments d'institucions polítiques d'àmbit europeu, com ara la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries de l'any 1992, ratificada pel Govern Aznar, i que en molts aspectes supera els estàndards i les garanties de la Llei de normalització lingüística i de la legislació estatal sobre la llengua catalana; o la recent Resolució del Parlament europeu que garanteix el manteniment dels acords de convivència lingüística, democràticament establerts per aquells estats o regions amb competències en aquesta matèria i que tenen més d'una llengua oficial.

Mirin, una de les principals diferències que hi ha entre vostès i nosaltres és que per a vostès la llengua catalana, la llengua pròpia, es converteix en algun moment del curs polític en una qüestió electoral, i per a nosaltres no, per a nosaltres és una qüestió d'identitat com a comunitat, és una qüestió de transmissió individual, íntima dels nostres valors com a persones, és una professió de fe en el futur del país. I per açò fem el que hem de fer, desplegar les potencialitats de les lleis de les quals ens hem dotat, amb prudència i amb paciència, de vagades massa paciència, però també sense conformisme i sense indiferència. Perquè, com va dir en el seu dia, Francesc de Borja Moll "es pot transigir amb la llengua del pa quan es fa obra d'interès material, però quan es tracta d'expressar els valors íntims de l'esperit, quan s'ha de fer vertadera l'autèntica

literatura l'únic instrument adequat és la llengua del cor, la nostra."

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posicions per part del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per començar voldria dir que aquesta interpel·lació s'ha de posar en context, des del meu punt de vista forma part d'una estratègia que el PP du a terme a totes les comunitats autònomes amb una llengua diferent del castellà i on es fa alguna cosa per a la normalització de la pròpia llengua. Ho hem vist a Galícia, durant la passada campanya electoral, duríssima pel que fa a la qüestió lingüística; ho hem vist també al País Basc; ho veim a Catalunya, amb el projecte de llei de cinema o contra el sistema d'immersió lingüística, lloat per la Unió Europea i reconegut a tots els nivells.

Aquí a les nostres illes se centren en qüestions com ara la llengua, l'ensenyament, també en aquests darrers temps sobre la qüestió de la llengua el sistema sanitari o a IB3 ràdio i televisió; es refereixen massa alegrament, des del meu punt de vista, a la llibertat. I jo em pregunt: llibertat per a qui, Sr. Gornés? Si un pacient troba un metge que no l'entén en català és lliure d'usar la seva llengua? Si un ciutadà es troba un funcionari que ha usat la seva llibertat de no conèixer la nostra llengua, pot elegir? Si tenim un producte només en castellà, com el cinema a Mallorca, podem elegir? Poder elegir, senyores i senyors diputats, implica l'obligació per part de tothom, i quan dic tothom vull dir tothom, de conèixer la llengua catalana, des del moment que algú pot usar la seva suposada llibertat de no conèixer una llengua ens està imposant la seva a tots els altres.

Parlant en concret del cas de sanitat, m'estalviaré tota la casuística, en alguns casos absolutament aberrant, provocada per membres del sistema sanitari que desconeixen la llengua catalana, hi ha professions que no es poden exercir amb normalitat sense conèixer les dues llengües oficials de la nostra comunitat. Seríem iguals d'indulgents, Sr. Gornés, pel que fa al coneixement del castellà, si començassin a venir metges de Polònia o de Bulgària, sense cap noció d'espanyol, trobaríem normal que la demanda del coneixement de la llengua castellana només fos un mèrit i no un requisit? Per aquesta raó donam suport al Govern en la regulació que ha tirat endavant del coneixement de la llengua catalana a la sanitat.

Pel que fa a la suposada llibertat lingüística dins l'àmbit educatiu, està demostrat i ho sabem tots els que ens dedicam a l'ensenyament, que quan es fa l'ensenyament en castellà i només el català com a assignatura, els alumnes, és a dir, els joves d'aquestes illes surten només amb un domini de la llengua castellana i amb un domini molt precari de la llengua catalana, només s'arriba a tenir un coneixement de les dues llengües quan són educats bàsicament en català, així arriben a tenir un coneixement de les dues. Però jo li demanaria, en lloc de vegades dedicar-nos a aquests debats estèrils que gastàssim els nostres esforços a implementar un sistema educatiu que segueixi els objectius marcats per l'estratègia de Lisboa; jo li demanaria, Sr. Gornés, que parlàssim aquí d'assegurar uns ciutadans plurilingües, capaços d'expressar-se correctament, oralment i per escrit, en català, en castellà, en anglès i en una altra llengua, aquest seria un debat enriquidor per a aquesta cambra.

(*Remor de veus*)

I és precisament el que ha de fer i fa en aquests moments la Conselleria d'Educació de les Illes Balears. El Partit Popular afirma, i em referiré al seu concepte del bilingüisme, però no és coherent amb aquesta afirmació, quan es produeix el més mínim avanç cap al bilingüisme, què passa? El PP s'hi enfronta. Mentre la llengua dominant o única és el castellà, en canvi, el PP mai no diu res. Ara hi ha queixes sobre educació i sobre sanitat, per què? Perquè es pretén avançar cap al bilingüisme. No es queixen, en canvi, per exemple, sobre l'administració de justícia, que és monolingüe en castellà. O no s'han queixat fins ara sobre el fet que hom pugui exercir de metge, d'advocat o d'arquitecte a la nostra comunitat autònoma sense saber ni un borrall de la llengua catalana, que l'Estatut d'Autonomia reconeix com a oficial i pròpia.

L'instrument que té ara en aquests moments el Govern, aquest pla de normalització lingüística que s'està fent des del consorci, des del foment de la llengua catalana, és un pla de normalització i esperem que aquest pla que a hores d'ara és un esborrany, sigui molt aviat un pla que es pugui concretar i posar en marxa tan aviat com sigui possible. Esperam del Govern de les Illes Balears una política decidida per aconseguir que allò que marca l'Estatut, allò que decideix la nostra llei fonamental, esdevingui una realitat. Necessitam una política lingüística més activa i més dinàmica, que parteixi d'un diagnòstic adequat dels dèficits de coneixement de llengua catalana i que doni resposta a les necessitats existents.

Sr. Moragues, coherència amb els plantejaments de l'Estatut i de la Llei de normalització lingüística, s'ha de treballar en un camp fonamental com en el de la integració sociolingüística de la població immigrada. Aquest cap de setmana mateix, a Eivissa, ha tengut lloc un encontre islàmic, amb intervenció de diferents càrrecs polítics, cap d'ells no ha utilitzat la llengua catalana, ha estat íntegrament en llengua castellana. L'exemple, per tant, no pot ser més dolent. No hem de discriminar els immigrants deixant-los fora de la nostra comunitat lingüística. I ja per acabar, tampoc no hem de discriminar els catalanoparlants impedint-los d'exercir els propis drets lingüístics.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, si visqués en la felicitat de la innocència avui hauria de saludar aquesta interpel·lació sobre política lingüística, som al Parlament del país, un país amb llengua pròpia, el Parlament d'un poble amb idioma, una paraula grega -idioma- que vol dir, recordem-ho, la cosa que és pròpia; per tant, parlar d'un idioma propi és una redundància; perquè idioma també ve de la mateixa arrel que identitat, el que som, no debades la llengua, vostè ho ha recordat, és la senya d'identitat per excel·lència d'un poble, jo, humil, subscric íntegrament les paraules del gran Llompart.

I per tant és lògic que aquesta cambra, aquesta cambra de representació d'aquest poble, vetlli pel sentit de comunitat -no entenc com qualcú es pot sorprendre que vulguem vetllar per un sentit de comunitat del país, que tothom se senti membre de la comunitat que formam els illencs-, per la cohesió, pel llegat comú, reflexions i propostes polítiques sobre una cosa tan especial que ens fa ser el que som.

Tanmateix, per molt que pretengui que visc a un país normal, el PP ja se'n cuida de tant en tant de recordar-nos el caràcter atípic i ens deixondeix amb una poalada d'aigua gelada i ens torna a la crua realitat trista que el partit amb més vots d'aquest país troba que la llengua pròpia té massa presència, diu que estam arraconant la llengua castellana. Jo crec que fa estona que no circulen pels carrers o no tenen comandament a distància alguns dels membres del Partit Popular. Jo em prest a regalar-ne algun, si és que només tenen un canal i no són conscients de quina és la realitat lingüística que es viu en el país, però és realment en aquest fet, en aquesta situació de confrontació lingüística a la qual ens vol dur el Partit Popular a la que respon aquesta interpel·lació.

Ben al contrari, arreu del món, en moments d'esclats immigratoris, les autoritats del país procuren trobar fórmules d'integració perquè la llengua del país sigui un lloc de trobada, mai d'exclusió, perquè no se'n ressenti i per tant hi fan uns esforços addicionals. Nosaltres l'animam, Sr. Moragues, Sr. Conseller, que prengui mostra de multitud d'iniciatives en aquest sentit que s'estan prenent arreu d'Europa tots aquests anys i que ens col·loqui en aquest nínxol i no que ens minoritzi més, com sembla que alguns grups li demanen, amb una premissa bàsica, volem que no segregui la població per motius de llengua, que tothom tengui ocasió de trobar-se amb la llengua catalana, que no hi hagi illencs més illencs que uns altres. N'hi ha que sí que ho volen, primer alguns per no haver-se d'integrar, perquè viuen al marge de la comunitat lingüística que forma el país; d'altres perquè ja els va bé ser més illencs que els altres, ser-ho, encara que sigui dins el marc domèstic, però saber que hi ha uns mallorquins més mallorquins que uns altres i uns altres que ho són, però no ho són. Nosaltres li demanam que intenti aturar aquesta idea de segregació lingüística i que tots siguem igualment mallorquins, menorquins, eivissencs i formenters i, per tant, que ens trobem amb les llengües pròpies del país. Per cert, n'hi ha molts que ara mateix a Alemanya hi ha alguna polèmica, quan els alemanys no fa molt que han incorporat l'examen d'alemany per tenir la nacionalitat. Nosaltres encara no treballam per aquí. Com hi ha la imposició de saber castellà, una imposició relativament rara dins el constitucionalisme europeu, però que està a l'article 3 la imposició, el deure, es diu, el deure de saber castellà. Nosaltres creim que hi ha moltes maneres de saber-lo, però és evident que l'oficialitat requereix unes conseqüències.

En aquest sentit jo crec que sempre estam a la mateixa qüestió, ser o no ser. És la llengua catalana una llengua oficial ben igual que les altres, una llengua culta, una llengua de prestigi, una llengua de trobada allà on tota la comunitat s'hi trobarà? O és una llengua secundària, una llengua que és (...) de la llengua castellana, que és la llengua que coneixerà tothom, la llengua amb què és impossible viure a l'Estat espanyol si un no la sap, mentre que les altres són per adornar un expedient. És aquí allà on nosaltres li demanam que no admeti que la nostra és una llengua folklòrica, que també ho és, però no només, ni una llengua domèstica, que també ho és, però no només. Per paga en aquest moment s'està fent una gran tasca a l'escola, crec que no hi ha la crispació a l'escola que se'ns vol vendre, hi ha uns grans professionals, hi ha un nivell de tranquil·litat enorme, on tots els escolars coneixen la llengua del país i es van integrant. I només una mala intenció que és realment incendiària en la seva potencialitat, està duent un fals problema dins la nostra comunitat. Diuen els americans que si una cosa no està espanyada no l'arreglis. Crec que aquest pot ser un element de prudència que l'ha de tenir.

Nosaltres l'animam que escolti el Consell Social de la Llengua Catalana, un organisme social, on han participat tots els partits polítics, on tota la societat hi ha de poder dir la seva, evidentment el Partit Popular no la va reunir en quatre anys perquè no volia escoltar res del que digués la societat civil al respecte; nosaltres li demanam que sí que l'escolti. Com també donam suport a les tasques que s'estan duent a terme i pensam que encara s'han d'intensificar en promoció, en foment a la restauració, en retolació, per fer normal la llengua catalana a tots aquells espais que encara no ho és. Una direcció general, per cert, d'una militant del PSM, però bé, només és una precisió per si algú en tenia algun dubte. Però bé, nosaltres apel·lam aquesta tasca del Govern.

També vull destacar i elevar la reincorporació a l'Institut Ramon Llull, aquesta tasca que ens demana l'article 5 de l'Estatut de "promoure convenis i actuacions conjuntes amb tots els països de llengua catalana". Una norma jurídica, qualcú l'apunta i després se n'oblida, perquè estic d'acord amb vostè, Sr. Conseller, que la immensa majoria de la normativa lingüística del país està feta durant governs del Partit Popular, només una petita precisió, que normalment no l'aplicava, però la normativa estava publicada en els butlletins, allà on se diu per exemple que la funció pública s'ha d'exercir coneixent la llengua del país, i estic d'acord amb el que ja han dit els anteriors portaveus, que ni a Burgos, ni a Baviera, ni enlloc del món s'entén que els que estan al servei dels ciutadans no entenguin, ni tan sols comprenguin oralment els ciutadans que han d'atendre. Clar, que hi ha un parany, hi ha un parany, que entén el castellà. Aquest és el tema, basta saber castellà.

No és veritat això dels drets individuals. Alerta! Hi ha més d'un centenar de llengües que s'estan xerrant avui a les Illes Balears, però ningú no pretén que la nostra administració atengui amb les llengües africanes que es parlen avui amb tota normalitat en els nostres carrers. La llengua que fa de baix de tot és la castellana, si no hi hagués el castellà com a llengua comuna de tota la població, és evident que aquesta polèmica no tendria cap sentit. Nosaltres sí que reivindicam el coneixement de les dues llengües, li demanam que el faci possible, li demanam que el dugui a terme, i en aquesta tasca ens hi trobarà.

Fa quinze dies, i acab Sra. Presidenta, el Sr. Pastor com a portaveu del Partit Popular es referia al nostre grup, a mi en concret, i ens deia: "vostès vagin defensant la llengua i desapareixerà". No ho sabem, no ho sap ni el Sr. Pastor, ni ho sap ningú. Però nosaltres seguirem apostant per mantenir les senyes d'identitat. Som els que som, tenim la força que tenim, però mentre hi siguem hi haurà aquesta veu per intentar convèncer també a tots els que donen suport al Partit Popular, que tots junts convencem el conjunt de la població de trobar i defensar les senyes d'identitat i la nostra llengua comuna, no perquè sigui ni millor ni pitjor que les altres, sinó perquè és la nostra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Ribalaiga té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, diuen i tenc per cert que no hi ha més sord que qui no vol escoltar i ja hem vist a l'inici de la seva intervenció, que els costa escoltar als representants del Partit Popular. Esper que en el decurs del debat tenguin ocasió d'acomodar-se millor i escoltar el que venim aquí a dir els altres representants dels altres grups polítics. La realitat és que veim que interessen poc els raonaments que aquí pugui esmerçar vostè, que pugui exposar jo o que pugui exposar en general el Govern, perquè l'estratègia està marcada i està dissenyada, està dibuixada i escrita i fins i tot diria, amb el risc d'equivocar-me, que el text de la moció que es presentarà d'aquí tres dies també està escrit.

El nostre grup celebra que aquest govern vulgui complir la Llei de normalització lingüística i vulgui complir amb tota la normativa que hi ha desplegada entorn aquesta llei i que com molt bé ha recordat el conseller, varen aprovar majoritàriament governs del Partit Popular. Estam contents que vulguin tirar endavant, que vulguin complir amb aquestes normes i amb aquestes lleis i que les vulguin desenvolupar, com estan fent no només amb el Pla de normalització lingüística, sinó també amb el decret de la sanitat pública. Precisament açò és complir la llei, no com anteriors governs d'aquesta comunitat que s'oblidaven de complir la llei en segons quins aspectes i en segons quins àmbits.

Després un es demana per què tot l'esvalot que s'ha muntat aquests darrers dies i què està passant perquè el Partit Popular posi en marxa aquesta maquinària de propaganda i agitació que ha posat en marxa, i només cal veure els titulars de la premsa d'aquests dies per donar-nos compte de què açò no és només una opinió meva, sinó que és una realitat palpable per a qui vulgui estar informat. Si m'ho permeten, els llegiré alguns dels titulars que jo he tingut ocasió de trobar: "*El PP balear impugnará el decreto de catalán para que el conocimiento de la lengua sea un mérito*"; "*El PP balear estudia medidas contundentes contra el decreto de catalán*"; "*Conflicto lingüístico, Baleares impondrá el catalán en misa, fútbol y máquinas de café*" -aquesta és genial, no em diguin, esper que les màquines de cafè no ens posin un contenciós-; "*El PP exige que el catalán no tenga trato preferente sobre el castellano. Los populares presentan una enmienda a la totalidad al Plan de normalización lingüística*"; "*El PP balear denuncia la imposición del catalán en bancos, medios de sanidad, arte o deporte*"; "*El PP advierte que Baleares dejará de ser una tierra de acogida de médicos, en cuanto se apruebe el decreto del catalán*"; "El PP de les Illes Balears vol disminuir les hores de català de l'ensenyament"; "El PP reivindica el castellà a IB3 i carrega contra el català a la sanitat"; "Ofensiva brutal del PP contra el català". Són alguns dels titulars, no tots evidentment.

És clar que ha començat una ofensiva i que estam al principi d'aquesta ofensiva. Un observador extern, jo diria que bastant extern, pensaria que ha arribat l'apocalipsi, que ha arribat la fi del món i que la mort de la mesura, la sensatesa i el sentit comú també ha arribat. Jo crec que es pot dir aquí clarament, i jo els ho vull dir als senyors del Partit Popular, que el castellà no està en perill, no hi ha absolutament cap perill que el castellà en aquesta comunitat reculi ni una passa, ni un mil·límetre. Basta veure els mitjans de comunicació que es publiquen en castellà i els que es publiquen en català. Un diari en català es publica en aquesta comunitat autònoma, un. I els mitjans de comunicació, ja no diguem ràdios i televisions, si feim un recompte segurament també ens surt molt més favorable al castellà que al català. I tots els castellanoparlants que hi ha en aquesta comunitat, en tenim en els dos grups i amb qui ens expressam cada dia habitualment sense cap problema en la seva llengua o en la nostra, és igual. El castellà no està en perill. Per tant, hem de veure si el català està en perill o no està en perill. I jo els diria que el català tampoc està en perill, sempre i quan s'apliqui la Llei de normalització lingüística i totes les disposicions legislatives que hi ha aprovades al darrera, tots els decrets i es faci feina, però activa, a favor del català, perquè aquesta sí que és una llengua que està en perill, no només per l'omnipresència del castellà, sinó perquè és una llengua en aquest cas més maltractada durant els anys i durant el temps.

Crec que amb la seva desmesura de la apocalipsi lingüística han volgut crear una alarma general, una espècie de revolta, una involució, una crisi i una sensació que tot està en entredit dins aquesta dinàmica de carregar contra el Govern, que el Govern ho fa malament i que el Govern no pot tenir raó. Enfora queden aquells anys de seny i moderació, de serietat i sensibilitat lingüística. Enfora queden aquell consens i acord entorn la Llei de normalització lingüística, com molt bé ha recordat el conseller. S'han perdut en el temps les cites als nostres poetes i prohoms de les lletres catalanes. Ja no recordam Ramon Llull, ni Costa i Llobera, ni Ausiàs March, per citar-ne alguns només. Ara els temps demanen unes altres actituds, no tots ho entenem

així. Però des del Partit Popular així ho entenen molt clar, la llengua és una eina més de la confrontació política. Tot val, açò és el que vostès sempre han manifestat, si no directament, indirectament.

Per a nosaltres és molt clar que la Llei de normalització lingüística continua vigent i açò és així. I si és així, l'administració i els serveis públics de la nostra comunitat tenen l'obligació d'atendre els ciutadans en qualsevol de les dues llengües oficials, és a dir, català i castellà. Perquè açò sigui possible, els treballadors públics, funcionaris o no, servidors públics en definitiva, han de ser competents en matèria lingüística, han d'estar capacitats per complir amb aquest dret dels ciutadans. En conseqüència, el nivell de coneixement exigible per a cada lloc de feina ha de ser un requisit, no pot ser un mèrit, perquè si és un mèrit alguns servidors públics no podran complir el que diu la llei, que qui tria la llengua amb què es relaciona amb l'administració és el ciutadà, no el funcionari de l'administració.

Però ja he dit al començament que no es volen escoltar massa raonaments, i açò té una explicació, que si em permeten, encara que el temps vagi passant, la intentaré dibuixar. El passat congrés del Partit Popular va deixar ferides dins aquesta formació política, ferides internes i externes i pel que sembla, la direcció d'aquest partit ha decidit posar remei a aquesta sagnia i res millor que una bona batalla lingüística per arreglar-ho tot, ho saben. Els enemics externs sempre cohesionen el conjunt. Així, seguint la tesi del Sr. Delgado, batle de Calvià, conegut detractor dels nostres orígens lingüístics i autor d'una frase excel·lent, que em permetré citar, autor d'una frase excel·lent que diu: "*aquí se hablaba mallorquín mucho antes de que llegara el catalán*". Genial, és ben cert. Bé, el Partit Popular pretén iniciar amb açò una recuperació electoral, basada en la motivació i en la mobilització de tot un grapat de votants, que segurament a hores d'ara ja els han girat l'esquena.

El nostre grup rebutja aquest ús partidista de la llengua, rebutja aquest ús irresponsable del conflicte lingüístic, on abans no n'hi havia, en creen. El nostre grup aposta per una política lingüística sensata, conciliadora i ajustada a dret. I donam suport al Govern perquè la practiqui.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Ribalaiga. Rèplica per part del grup que ha presentat la interpel·lació? Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo, Sra. Presidenta del Parlament, li proposaria que ràpidament organitzés un curs de reciclatge per tal que els diputats coneguin el Reglament d'aquesta cambra i que sàpiguen, els diputats i els membres del Govern, què és realment una interpel·lació. Una interpel·lació és un seguit de requeriments que fa el grup proposant al Govern de les Illes Balears i els altres grups...

(*Alguns aplaudiments*)

...s'han de posicionar sobre la postura del Govern, no sobre la postura del Partit Popular. Açò és una perversió del Reglament...

(*Alguns aplaudiments*)

Per tant, en la llengua que sigui, però, Sra. Presidenta, un curs de reciclatge ràpidament.

En segon lloc, a mi no és que em sàpiga greu debatre, debatre és un dir, "platicar" amb el Sr. Moragues, però crec que aquest debat s'ha orientat cap a la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, perquè el 80% de la meva intervenció s'ha referit al Pla de política lingüística que vol desenvolupar a través del Consell Social de la Llengua Catalana i el 80% d'aquestes mesures afecten directament la seva conselleria. A mi em sorprèn moltíssim que vostè quedi deslegitimada davant tots els diputats d'aquesta cambra a l'hora d'obrir un debat sobre qüestions que afecten la seva àrea, la seva competència molt directament. Per tant, qued decebut, Sra. Consellera, de la no intervenció. Ja ens encarregarem nosaltres de demanar la compareixença pertinent a la comissió o en ple, per tal que vostè pugui explicar la seva versió d'aquesta història.

De la intervenció del Sr. Moragues, que per cert no ha respost a res d'allò que jo li he plantejat, amb la qual cosa és molt difícil poder establir un debat fructífer, d'idees perquè el Sr. Moragues duia una intervenció absolutament escrita, li han preparat, li han fabricat una intervenció, i clar, a mi ara mateix em resulta molt difícil perquè no vull entrar dins el seu joc. Jo vull entrar en les qüestions que preocupen els ciutadans i que li he plantejat d'una forma bastant clara en forma de preguntes, ja sé que han estat moltes, però preguntes que m'agradaria que vostè em pogués respondre. Anaven cap a la consellera, però com vostè s'ha erigit en representant del Govern les hi formul a vostè. Li torn a formular totes aquestes preguntes que jo li havia plantejat abans. Per tant, és una perversió del sistema que vostè em vengui amb un discurs fabricat, elaborat per qualcú, que vostè l'ha reproduït aquí i que bé, ens deixi a nosaltres sense les respostes que parlamentàriament necessitam.

Vostè ha dit, Sr. Moragues, que tota la legislació o una gran part de la legislació l'havien desplegada governs del Partit Popular. Clar que sí, açò és una demostració fefaent que a nosaltres ens interessa i a nosaltres ens preocupa l'estat de la nostra llengua. Per tant, les mesures que nosaltres vàrem desplegar, amb un alt consens, per cert, com vostè s'ha encarregat de repetir, no van causar les polèmiques que estan causant moltes de les mesures que vostès estan impulsant, o sigui que qualque cosa canvia aquí respecte de la seva forma d'actuar respecte de la nostra.

I és una llàstima que vostè en la seva intervenció no hagi entrat a fons a analitzar la realitat sociocultural de les nostres illes, que és la base, és saber què vol la gent i saber què demana la gent. La gent demana sentit comú a l'hora d'aplicar les normatives i vostè, ho he dit abans, vostès, vostès, perquè ara el PSOE està claríssim que s'ha alineat amb les posicions més radical d'aquest govern, amb les seves intervencions ha quedat més que palpable que -i deman disculpes sobre l'error de la militància de la directora general de Política Lingüística, perquè sincerament, de la lectura del pla, pensava que les idees emanaven directament d'Esquerra Republicana de Catalunya; ara veig que és una militant del PSM-, amb aquestes idees avalades per part del PSOE, idò el Govern ha fet un bloc comú amb aquesta dinàmica. Idò bé, ja sabem una cosa que abans no sabíem.

Jo ho he dit abans, a l'hora d'acabar la meva intervenció: el Partit Popular no ha obert aquí cap ofensiva de cap tipus. El Partit Popular ha denunciat en els fòrums allà on pertoca, entre ells aquí, que el Govern de les Illes Balears està obrint una caixa de trons de conseqüències que no podrem calibrar. No és una ofensiva de cap manera contra el català, és una ofensiva, ho torn repetir, contra la falta de sentit comú d'aquest govern, que aplica mesures que res no tenen a veure amb la realitat sociolingüística de les nostres illes. Per tant nosaltres no callarem, i continuarem denunciant, encara que a vostès els sàpiga greu, allà on sigui aquests abusos que entenem nosaltres que es volen imposar a través de decrets o a través de plans de política lingüística que res no tenen a veure amb el foment i amb l'ús social de la nostra llengua.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments i aldarull a la sala*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Gornés, miri, jo li canviaria el curset del reglament que vostè proposa per dues coses que són molt més fàcils: llegir-se el Reglament i escriure bé les iniciatives, perquè vostès no plantegen una interpel·lació sobre política lingüística a l'àmbit educatiu; vostès plantegen el que plantegen per escrit, llegeixi-ho i ho veurà, vostè parla de coneixement, diu aquí..., "quines actuacions es pensen dur a terme des del Govern de les Illes Balears en matèria lingüística?", en matèria lingüística, no en matèria d'educació. Per tant no té perquè acusar ningú perquè qui respon en nom del Govern respon en nom de tota la política del Govern. Vostè ho té molt fàcil, ja que recomana tants de cursets reglamentaris: escriguin bé i aquí demanin la compareixença de la consellera i parlaran d'educació, si és el que vostès volen. Però vostès açò no ho volen, vostès açò no ho volen per molt que ens vulguin daurar la píndola.

(*Remor de veus*)

Miri, Sr. Gornés, dues coses o tres sobre les qüestions que vostè ha plantejat aquí davant. Qüestions, ha plantejat vostè la política..., quasi genocida que impulsam des del Govern en matèries lingüístiques.

Model sanitari. Miri, jo només li diré una cosa, Sr. Gornés, que valdria la pena que m'escoltàs: si no s'hagués fet aquest decret hauríem d'analitzar amb quines condicions s'haguessin pogut tirar endavant per primera vegada des que tenim les competències el concurs de trasllats i de contractació del personal sanitari, amb quines condicions. Ho facin, és tan fàcil com açò. Per açò dic que llegeixin un poc més, no només llegeixin algun diari, llegeixin un poquet més en general, llegeixin un poquet més en general i sabran -i quan dic açò m'estic referint a la llei, m'estic referint a quina és la situació- sabran amb quines condicions s'haguessin fet aquestes oposicions que estan convocades per la Conselleria de Salut i quines serien les conseqüències. Perquè, clar, vostès el que diuen és "aquest decret no ens agrada"; idò sap què passaria?, que tindríem damunt la taula una normativa general que encara és moltíssim més dura. Vostès que troben tan dura aquesta, l'alternativa a aquesta..., home, i tant com és així!, i tant com és així perquè açò està avalat per sentència, és així exactament. Que vostès volen canviar la legislació?, perquè jo he sentit les darreres setmanes... Està clar, vull dir que açò és una opció política que cadascú pot agafar, però açò traint els principis dels grups parlamentaris, inclòs el seu, que van ser fundacionals en l'aspecte lingüístic d'aquesta comunitat autònoma. Però açò evidentment forma part de la llibertat del seu grup. Per tant no imposam requisits perquè els requisits ja estan imposats per sentències que van haver de modificar les legislacions que van haver de fer governs del Partit Popular.

En temes educatius, miri, Sr. Gornés, és tan fàcil com llegir quina és la utilització i els resultats acadèmics dels estudiants a la nostra escola, quina és la diferència que hi ha entre l'ús del català i la comprensió del català o del castellà. És tan fàcil com açò, veurà que no hi ha cap diferència. No és cert que el model educatiu de les Illes Balears dugui a la incomprensió del castellà, com vostès ens volen vendre cada dos per tres, vostès i alguns dels seus corifeus. No és cert. Mirin què passa, mirin els resultats de comprensió del castellà en aquesta comunitat autònoma; són exactament iguals que a la comunitat autònoma de Canàries, que no és massa bilingüe. Per tant no és certa aquesta qüestió. Vostès volen fer una utilització política.

I tots podem compartir, i jo ho vull compartir amb vostè, que tinguem preocupació, com s'ha tingut tradicionalment des dels governs, per no intentar imposar, per no intentar crear confrontacions lingüístiques. Però jo també els recomanaria una altra cosa: surtin com més aviat millor de la síndrome gallega; açò és que ni el català no és el gallec ni aquesta terra no és Galícia. Catalunya i els seus territoris i els territoris on es parla la llengua catalana són un exemple -ja ho he dit abans- de tossudesa en la defensa de la llengua, no hi ha cap paral·lelisme en tot el món on un poble que no té estat ha defensat com ha defensat la llengua, i l'ha feta per viure, a pesar de totes les dificultats històriques, polítiques, etc., totes. És un exemple estudiat en tot moment pels lingüistes del món, i vostès també ho haurien de llegir, vostè que a més és un estudiós en temes històrics, perquè si no vostès s'equivoquen quan fan comparacions.

No és possible tornar enrere, a més, l'estat de la llengua catalana, de l'ús de la llengua catalana, de la llengua pròpia a Balears, primer de tot perquè el mateix Estatut ho prohibeix. La normalització lingüística, que és un dels trets importants de l'Estatut i de totes les lleis que el despleguen diu que no es poden produir retrocessos en aquest ús, i açò ho vam fer tots, tots els partits polítics, tots els diputats, totes les forces polítiques van fer una aposta sabent molt bé el que es volia fer. No es deixin endur per cants de sirenes polítiques que no els duran més que a les roques, més tard o més prest; potser trauran rèdit immediat però a la llarga és un assassinat de la llengua, i vostès ho saben, és així, vostès ho saben, vostès saben que és així.

La realitat sociolingüística d'aquesta comunitat autònoma, de l'ús del català en aquesta comunitat autònoma, és una realitat en retrocés, així de clar. Per què?, perquè han vingut moltíssimes onades d'immigrants que no utilitzen el català. Si nosaltres no feim un esforç perquè açò avanci, el català està més malament ara que fa 10 anys. Açò també és així, i açò és el que tenim, i per tant davant nosaltres tenim, per damunt de tot açò, l'imperatiu legal de defensar aquesta llengua, evidentment nosaltres; jo no sé el Partit Popular quan torni al Govern què farà, jo no ho sé. Estic preocupat, evidentment, perquè crec que el pitjor que pogués passar al català d'aquesta comunitat autònoma és que vostès tornassin al Govern, crec que seria un fracàs lingüístic molt important.

Miri, també per acabar i deixar clares dues o tres coses més, el Govern està d'acord amb el pla, el Govern està d'acord amb el pla que impulsa el Govern, no l'impulsa ni Esquerra Republicana, ni el PSM, ni la directora general, que està aquí present a qui salud efusivament, ni... No, tot el Govern, perquè el Govern tira endavant un pla que vull recordar que és fruit del Consell Social de la llengua catalana, no del Govern, del Consell Social, del qual vostè forma part i sap que és qui ha posat damunt la taula les iniciatives, i ha conformat un pla que no vol imposar, que senzillament vol ser un full de ruta per anar en un camí que nosaltres consideram que és imprescindible transitar si realment ens creim que el català és la nostra llengua pròpia i que s'ha d'impulsar aquest ús.

Aquest pla, que no té terminis, que no imposa res, senzillament marca camins, com va marcat en el seu moment la Llei de normalització lingüística. Perquè, clar, per què es va fer una llei de normalització lingüística? Per què després de tants d'anys de comunitat autònoma encara estem parlant de normalització lingüística? És perquè està molt bé la llengua? No, si la llengua estigués bé, si fos normalitzada, si fos normal no discutiríem i a més hauríem d'abolir aquesta llei, que és el que tothom pensa que s'haurà de fer en algun moment si realment les mesures que s'impulsen tenen els seus èxits. Tant de bo poguéssim abolir la Llei de normalització lingüística i no en parléssim més!, però clar, vostè -jo també els ho comentava i algun portaveu ho ha comentat-, vostè veu el desolador panorama dels mitjans de comunicació, que és un índex de normalitat social? On és present la llengua? Aquesta sí que està arraconada, com vostè deia, el català sí que està arraconat, amb un índex de normalitat social tan important com els mitjans de comunicació, com el cinema, etc., etc. Per tant no ens vulguin vendre pel·lícules que no són, perquè nosaltres també hi anam, al cinema.

Per acabar, senyores i senyors diputats, crec que tots estarem d'acord que el català, que ha estat una llengua de cultura històricament, tradicionalment, té un passat esplèndid, però també tots estam d'acord que el català avui i en aquesta comunitat autònoma, però jo crec que arreu, en aquesta comunitat autònoma té un present complicadíssim i, un poc més enllà, no té cap futur, no té cap futur si no ens implicam des de les institucions polítiques, i açò és el que nosaltres volem fer.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies...

(*Aplaudiments i aldarull a la sala*)

...Sr. Moragues.

III. Moció RGE núm. 6048/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1023/09.

I seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa a convenis signats o pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central. Pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Soler té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta moció ve arrel de la interpel·lació de fa 15 dies en relació als convenis signats o que estan pendents de signar entre la Conselleria de Medi Ambient i el Govern central. La veritat és que la setmana passada, quan vàrem escolar la intervenció del president del Govern, Sr. Antich, en què contestava la nostra presidenta, Sra. Estaràs, pareixia que tota la feina estava feta en tema de medi ambient, perquè ell va dir, tal com recull el *Diari de Sessions* de dia 24 de març, "hem signat un protocol per a sanejament d'aigües que suposarà 450 milions d'euros, 50 milions per al 2009. Hem firmat ja un conveni de torrents i en firmaren un altre, i estam a punt de tancar la transferència de Cabrera".

D'acord. És cert que han signat un protocol per a sanejament d'aigües que suposarà 450 milions d'euros, és cert; aquest protocol es va firmar el mes de març, per tant demanaria a tots els grups si accepten la meva esmena *in voce* d'una errada de transcripció: aquí on posa, en el punt 3 de la meva moció, mes de maig, ha de dir mes de març. D'acord?, és aquí perquè va ser una errada de transcripció. I mantenc el punt totalment número 3 quan dic que efectivament s'ha signat un protocol però que el protocol en cap cas no suposa dotació econòmica. Per tant si no suposa dotació econòmica, instam el Govern central perquè, aquest protocol, se signi el pertinent conveni, i amb el pertinent conveni es podran licitar els 50 milions d'euros del 2009 amb què s'han de fer les quatre depuradores, però sense signar aquest conveni no es podrà dur a terme la licitació d'aquestes quatre depuradores. Per tant el punt número 3 fa referència a aquest protocol.

Quan ell va dir que ja havien firmat un conveni de torrents, i en firmarem un altre, em sap greu dir-ho, no s'ha firmat a dia d'avui cap conveni de torrents. Hi ha una promesa feta des de l'octubre del 2007 pel president Antich i pel Govern central que es firmaria un conveni de torrents amb quatre anualitats, amb una aportació econòmica cada any. Signat un conveni, no n'hi ha cap. L'any passat en el mes de juliol se'ns va pagar la quantitat de l'any passat, però sense conveni, se'ns varen donar uns doblers i ja està. Enguany no tenim res garantit, ni tan sols la partida pressupostària en els pressuposts generals de l'Estat. Per tant, en el punt número 2 demanam que ens paguin els 15 milions d'enguany i que d'una vegada se signi el conveni que està promès per als anys 2010 i 2011, i així almanco garantirem el conveni que és el que hem promès.

El punt número 1 parla de Planícia. Va dir el conseller amb paraules textuals a la interpel·lació que "no suportarem passar més de tres mesos més sense tenir els 10 milions d'euros pendents de Planícia". Per tant, fent seves les paraules, hem posat en el punt número 1 que donam un termini de tres mesos perquè es faci efectiu el pagament de Planícia, perquè com ja bé va dir el conseller de Medi Ambient a la seva intervenció no podrem passar molt més temps que tres mesos havent avançat aquests doblers. Som conscients que hem avançat 10 milions d'euros per comprar una finca pública, que nosaltres entenem l'ús i el gaudi, però que realment la propietat no deixa de ser de Madrid. No podem oblidar que aqueixa té una història molt llarga, que ja ho va prometre en el seu moment la Sra. Narbona, i que després ho va ser seu la Sra. Espinosa i encara no tenim res signat. Per tant instam el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí, que en un termini de tres mesos faci efectiva la transferència de 10 milions d'euros de Planícia tal com estava previst.

Quant al Parc Nacional de Cabrera, el president va dir que estan a punt de tancar la transferència de Cabrera. Nosaltres no haguéssim tengut inconvenient a retirar el punt 4 si a dia d'avui hi hagués qualque cosa signada, però tampoc no hi ha res signat, hi ha una declaració de voluntat que el Parc Nacional de Cabrera es transfereixi en properes dades; no podem oblidar, però, que també ho va dir el conseller, que ja no farà més, diríem, no vull fer més el paper ni que se'n riguin més de jo. Varen dir 1 de gener del 2007, del 2008, es transferirà Cabrera; no. 1 de gener del 2009, es transferirà Cabrera; no. Per tant ell mateix va dir "no em vull comprometre a donar més dates perquè ja fa dos pics que don una data i no es compleix". Què demanam? Si és cert que estam segurs que es transferirà Cabrera en breu temps, cap inconvenient no hem de tenir per poder signar aquest punt número 4, en què simplement demanam que durant l'any 2009 se signi el definitiu traspàs d'aquest parc nacional. I què demanam?, que sigui amb la suficient dotació econòmica, la suficient dotació econòmica; no deim 5 milions d'euros, 4,8 milions d'euros, no ho deim, vull dir que quan deim la suficient és la que considerem que el Govern estarà d'acord a acceptar la dotació que li oferirà Madrid; si el Govern hi ha d'estar d'acord, pensam que amb els seus estudis econòmics que té valdrà la pena acceptar-ho, però el que sí demanam és que d'una vegada per totes, si és vera que està tan a punt, tan a punt, tan a punt de transferir Cabrera, idò instam més que mai que sigui efectiu dins el 2009 i que no arribem a dia 1 de gener del 2010 sense tenir transferida Cabrera.

I en el punt cinquè instam també el Govern central a la compra de finques públiques tal com hem anat prometent. 40 milions d'euros, 40 milions d'euros, 40 milions d'euros per comprar finques públiques, però aquests 40 milions d'euros ja fa dos anys que passejam 40 milions d'euros sense que es faci efectiva cap compra de finca pública. L'única que s'ha comprada, que n'he parlat abans, que és Planícia, l'ha pagada fins avui tota el Govern balear. Per tant si és cert que hi ha 40 milions d'euros per a la compra de finques públiques i és cert que el Govern central té un compromís amb el Govern balear que comprarem finques públiques de rellevància ambiental important, fem-ho efectiu, signem el conveni dels 40 milions d'euros. Què demanam? Que es puguin comprar Ses Feixes d'Eivissa i Can Marí de Formentera; Ses Feixes d'Eivissa perquè reiteradament n'hem estat parlant i crec que podem demostrar constantment -a la propera intervenció probablement ho puguem dir també- perquè constantment, no fa gaire dia 25 de març d'aquest març passat, és a dir, fa una setmana exactament, el president del Consell Insular d'Eivissa, el Sr. Tarrés, que també és diputat, va dir que, dels doblers que han de venir de transferència estatal, hi haurà uns doblers a posta per comprar Ses Feixes d'Eivissa. Per tant si és així simplement nosaltres posam en paper i per escrit el que ja han manifestat diferents autoritats des d'Eivissa. Demanam que es comprin Ses Feixes d'Eivissa i Can Marí de Formentera.

Simplement el que proposam amb aquesta moció és que es transcrigui en paper el que hem anat dient en paraules durant dos anys, i que sigui un compromís ferm i no sols de paraula. És vera que les persones, i més els polítics, ens hem de poder fiar de les paraules que donam, però hi ha determinats moments, quan són entre governs, Govern central i Govern autonòmic, que el Sr. Zapatero s'oblida de Balears i s'oblida constantment de Balears i de les promeses fetes, i el cas més sagnant que tenim en aquests moments a Balears és el cas de Planícia: els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs tenim 10 milions d'euros avançats que, evidentment, en època de crisi els podríem fer servir per a moltes altres coses, però que, pendent que ens ho donin, pendent que ens ho donin, nosaltres els hem avançat, no ens els paguen i a la vegada és més que necessari, com va dir el conseller, que en un termini màxim de tres mesos tenguem aquests 10 milions d'euros.

Els deman, per tant, aquest vot favorable per a aquesta moció que acab de presentar i esper i accept que l'esmena que he presentat *in voce* que aquesta errada de transcripció, en el punt 3, que parlava del mes de maig, quan ha de dir "el passat mes de març".

Gràcies.

(*La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam ara al torn de fixació de posicions i per un temps de deu minuts té la paraula la Sra. Suárez.

Per tant, en nom del Grup Mixt, primer intervé la Sra. Suárez per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Bé, gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Soler, des del nostre grup li anunciam que votarem a favor de la seva moció, si s'accepten una sèrie d'esmenes *in voce* que li anirem fent els diferents portaveus. Hi votarem a favor si accepta aquestes esmenes, perquè, efectivament, aquesta moció és un bon recull dels compromisos d'inversió i transferències de gestió del Govern central a aquesta comunitat. Nosaltres en aquesta intervenció ens centrarem exclusivament en explicar-li l'esmena que li proposam en relació amb el punt 5.

En relació amb el punt 5 li hem de dir que no el podem votar tal i com està redactat, per diverses raons. En primer lloc, perquè, supòs que és un problema de redacció, però es pot entendre que hi ha una errada de fons, vostè parla de la compra de finques públiques de Ses Feixes d'Eivissa i Ca Marí de Formentera i lògicament això no són finques públiques, la titularitat d'aquestes finques lògicament és privada i per aquesta raó té sentit invertir en la compra d'aquestes finques, que ara mateix són privades i no públiques.

En segon lloc, perquè tal i com vostè també expressa en aquesta moció, es dóna a entendre que aquestes finques, Ses Feixes i Ca marí, no serien finques de rellevància ambiental i sí que ho serien les de Mallorca i Menorca.

És cert també, i no sé si vostè ho sap, si té constància d'això, que els valors mediambientals de Ses Feixes i de Ca Marí tenen molt poc a veure. En relació amb Ses Feixes, parlam del segon aiguamoll més important d'Eivissa després de Ses Salines; és un espai d'altíssim interès des del punt de vista ambiental i també històric i etnològic; un espai, per cert, Sra. Soler, que vostès mai no han reivindicat i per a part del qual vostès preveien un futur de ciment, perquè volien urbanitzar-ho, parl de Ses Feixes, d'Es Pratet de Vila.

En tercer lloc, Sra. Soler, perquè en aquest punt vostè ignora la voluntat política dels Consells Insulars d'Eivissa i Formentera, en particular, i de la resta en general. Ara mateix el Consell d'Eivissa té oberta una línia de negociació amb el Govern central per tal d'adquirir i recuperar Ses Feixes a càrrec de les partides del dèficit d'infraestructures que contempla l'Estatut, diferent d'aquestes partides de què parlàvem ara; és a dir, el Consell té oberta aquesta línia a càrrec d'aquest dèficit d'infraestructures estatutàries. Aquest projecte inclou la compra i recuperació del sistema hídric de Ses Feixes.

D'altra banda, sembla ignorar també que el Consell de Formentera ha seguit una estratègia diferent de la que vostè planteja, el Consell de Formentera ha decidit continuar el procediment administratiu que ha donat lloc a la caducitat de la llicència del càmping que estava previst justament a la zona de Ca Marí. I per altra banda, aquesta zona de Ca Marí figura a les normes subsidiàries de l'illa en part com a rústic comú i en part com a àrea de protecció de costes, això vol dir que el futur de Ca Marí estaria diríem garantida la seva no urbanització, quedaria d'aquesta manera salvaguardat i no faria falta la seva compra.

En quart lloc, li hem de dir que observam que aquestes reivindicacions que fa per a Eivissa i Formentera coincideixen també amb rodes de premsa que s'han fet recentment per part del Partit Popular, en concret per un dels seus diputats, el Sr. Fajarnés, i les fa per tal d'acusar en aquest cas el PSOE d'enganar els ciutadans i ciutadanes en relació amb la compra de Ses Feixes. S'ha de dir que el Sr. Fajarnés fa servir, per fer aquestes acusacions, un acord que va ser signat fa tres anys; un acord que va ser aprovat a la Comissió de Medi Ambient del Congrés dels Diputats, i quan fa servir aquest acord mostra una profunda ignorància del que ha estat la feina institucional dels Consells Insulars d'Eivissa i de Formentera en relació amb aquests temes.

Què és el que passava el 2006? Miri, el que passava el 2006 és que al Consell Insular d'Eivissa i Formentera governaven vostès i vostès no tenien cap interès per defensar ni Ses Feixes ni Ca Marí, i l'oposició progressista havia d'anar a Madrid a defensar això i, a més, sense el seu suport. No només això, sinó que a Eivissa a més vostès deixaven caure el BIC que protegia Ses Feixes.

Dit tot això, que crec que és important, no puc deixar de dir-li que m'alegro, que estic contenta que ara venguin vostès a la defensa de les posicions nostres, de defensar els valors mediambientals, etnològics i culturals de Ses Feixes i per tant donar suport a la seva adquisició. Tant de bo que aquesta conversió sigui una conversió significativa per a sempre i no de marxa enrera.

I finalment, em sembla important que s'incorpori a aquest punt la quantitat que vostè ha esmentat i que no està aquí reflectida, la quantitat negociada i compromesa del Govern autonòmic i central, que seria de 40 milions d'euros durant aquesta legislatura.

En conseqüència, l'esmena de substitució que li proposam seria la següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern central a invertir fins als 40 milions d'euros compromesos durant la present legislatura en espais de rellevància ambiental a les Illes Balears, entre aquests Ses Feixes i Ca Marí, però sempre d'acord amb les prioritats i procediments establerts pel Govern i els Consells Insulars d'Eivissa, Formentera, Mallorca i Menorca."

D'aquesta manera, nosaltres pensam que queda recollida l'obligació del Govern central d'invertir en espais de rellevància ambiental; la quantitat compromesa per part del Govern central i el respecte important a les decisions de les màximes representacions insulars i autonòmiques de l'illa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Melià, també per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Primer de tot constatar, des d'Unió Mallorquina, que compartim les reivindicacions que s'han concretat en aquesta moció presentada pel Partit Popular, són unes reivindicacions fruit d'uns compromisos polítics anunciats i explicitats pel Govern central, i que ja vàrem manifestar en el debat de la interpel·lació que compartíem amb el Grup Parlamentari Popular la preocupació per la rapidesa en què aquests compromisos, diguem, se signaven i els doblers arribaven a les Illes Balears. Tot i això, també vàrem dir en el debat de la interpel·lació i ho volem reiterar en aquest moment, que en determinats temes és innegable que hi ha hagut avanços, hi ha hagut el tema de torrents de l'any 2008, s'ha reconegut, això són uns doblers que efectivament han arribat, hi ha un protocol firmat en relació amb la qualitat de les aigües; la transferència de Cabrera està molt avançada i per tant tampoc no podem dir que hi ha un fracàs absolut, però no avançam amb la velocitat que, almanco des d'Unió Mallorquina, ens agradaria.

Dir-li que des d'Unió Mallorquina no tenim cap problema a votar favorablement el punt 1 i el punt 4, tal i com vénen redactats, i que li proposam dues matisacions en el punt 2 i en el punt 3 per millorar-los, sense que hi hagi un canvi substancial en aquests punts. Concretament, en el punt 2 el que li proposam és afegir una frase, és a dir, el punt 2 proposam que quedi com li diré ara mateix: "El Parlament de les Illes Balears sol·licita al Govern central la corresponent signatura i renovació del conveni per al pagament dels quinze milions d'euros per tal d'escometre la neteja de torrents" i tal com vostès tenien redactat aquest punt.

I en el punt 3, a més a més de fer-nos ressò de la seva esmena *in voce* en relació amb el mes, que efectivament no és el mes de maig, s'ha de corregir, afegiríem, al final de tot, la següent frase: "i especialment les compromeses per a l'any 2009, com són les corresponents a les depuradores de Palma II, Santa Eulària, Port d'Addaia i Ca'n Picafort". Voldríem fer aquesta concreció que no era dins la moció presentada.

Si s'accepten aquestes transaccions d'aquests dos punts, a més de la transacció oferta per Eivissa pel Canvi, podríem treure endavant tots els punts de la moció i per tant tendria el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Faré una intervenció breu perquè aquest text d'aquesta moció simplement el que fa és concretar un debat d'interpel·lació en el qual ja es va constatar la coincidència de tots els grups de la cambra respecte de la necessitat que arribin doblers del Govern central corresponents a tots aquests convenis pendents i a totes aquestes matèries de medi ambient que tenen finançament pendent. Nosaltres, a la intervenció de fa quinze dies ja vàrem parlar del dèficit d'inversions i de finançament, potser resulta reiteratiu però no sobra mai insistir en una qüestió que no s'acaba de resoldre.

També vàrem dir en aquella ocasió que és d'especial importància que hi hagi finançament per a qüestions que tenen a veure amb medi ambient, perquè aquest és un territori fràgil, un territori petit i en el qual, a més, la qualitat ambiental és essencial tant des del punt de vista de la qualitat de vida dels residents com de la qualitat que tenim com a destí turístic.

Per tant, nosaltres volem votar favorablement la moció. Donam suport, això sí, a les esmenes *in voce* que s'hi han presentat, crec que aquestes esmenes precisen millor el contingut de la moció; en alguns casos fins i tot eleven el nivell de l'exigència, com és el cas del punt 5è en la qüestió que aparegui la xifra dels 40 milions. També crec que insisteixen en el paper protagonista que han de tenir els consells i el Govern autonòmic a l'hora de determinar les actuacions, per tant entenem que són esmenes que milloren el text i pensam que no hi ha d'haver problema perquè el Partit Popular les accepti de manera que tot el Parlament donem suport a aquestes peticions.

Només comentar del text, dels punts, que d'ençà de la interpel·lació, d'aquests quinze dies que han transcorregut, ja hi ha hagut un acord respecte de les competències del Parc Nacional de Cabrera, no hi ha hagut una signatura, però sí l'anunci d'un acord. L'anunci d'un acord que, a més, va acompanyat d'un acord respecte de la quantitat econòmica de la transferència, per tant hem de suposar, podem mantenir el punt, només faltaria, però hem de suposar que això ha avançat positivament i que molt aviat el Parc Nacional de Cabrera serà de competència autonòmica. Jo crec que més val tard que mai i per tant això és una bona notícia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Garcías.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Soler, en primer lloc li agraesc el to de la intervenció d'avui, li agraesc sincerament perquè en el debat de la interpel·lació em vàrem preocupar algunes de les seves afirmacions contundents, com que "Madrid maltracta Balears", com "actuacions vergonyoses", deia que "havíem comprat Planícia per als madrilenys", no que haguéssim avançat els doblers, els pressuposts, els imposts són de tots, els pressuposts públics són per destinar-los a accions públiques. Jo no vull pensar que duen i que poden arribar a pensar els ciutadans madrilenys o d'una altra comunitat per la mateixa raó o amb el mateix argument pensant a què hem destinat recursos públics a aquesta comunitat autònoma.

Jo vaig acabar la meva intervenció d'aquesta interpel·lació dient-li que veia el tassó mig ple, vostè em deia que amb la fe no bastava i que els compliments ja es veurien. Jo li he dit que entre aquell Ple i aquest ja s'ha anunciat un nou acord, que és la transferència de Cabrera, anhelada durant molt temps, i que això breument es plasmarà als documents corresponents. Vostès, Sra. Soler, són gent de processons però són gent de poca fe.

Dit això, reiterar la postura i els arguments dels companys que m'han precedit amb les esmenes *in voce* que li han proposat. Aquesta moció és el fruit d'un debat d'una interpel·lació...

(*Remor de veus*)

Sr. Rodríguez, si vol ... No, he dit una veritat.

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de tranquil·litat. Sr. Garcías, continuï.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com li deia, Sra. Soler, la moció que presenten és reiterativa quant als arguments del passat debat de la interpel·lació i li donarem suport en tant que les esmenes que s'han presentat anteriorment la milloren i crec que posen de manifest també una situació que vàrem manifestar en aquell debat, que és la serietat de les administracions i el compliment de les administracions amb aquelles obligacions que tenim. Per tant, li donarem suport si vostè accepta aquestes esmenes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proposant?

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. En primer lloc, agraesc el to del portaveu del BLOC, de la Sra. Suárez, no així del portaveu socialista que, com sempre, intenta atacar i estan molt nerviosos, els socialistes últimament estan molt nerviosos, la seva inestabilitat en el Govern la plasmen a cada intervenció que fan. Li diré que els del Partit Popular, no sé si fem moltes processons i poca fe, però els del Partit Socialista fan moltes processons i descalços, per veure si arribaran a complir aquest pacte o no i si són capaços de mantenir les cadires durant tot el temps que varen signar.

Miri, Sra. Suárez, acceptarem la seva esmena de substitució, tot el que sigui millorar la redacció de la moció ens pareix correcte; però li diré, no digui veritats a mitges perquè una veritat a mitges es tradueix en una mentida, va ser el Partit Popular qui va protegir Ses Feixes des Prat de Ses Monges, per tant les va protegir el Partit Popular.

I clar, jo entenc que quan parlen Eivissa pel Canvi o parla el Sr. Llauger d'Els Verds, els sàpiga greu que el Partit Popular dugui polítiques de protecció del territori perquè es pensen que són propietat seva aquestes polítiques, i els fets demostren que no és així, que quan el Partit Popular ha governat les diferents institucions a les nostres illes hem sabut també protegir el territori i no destruir-lo, com vostès volen fer creure a la ciutadania. Per tant, entenc, Sra. Suárez, la seva decebuda en aquest tema.

Acceptam també les dues esmenes que ha presentat el Sr. Melià, que simplement estam d'acord amb vostè, Sr. Melià, que està molt bé que per a enguany no només ens donin els doblers que ens toca per a torrents, sinó que se signi d'una vegada per totes; és a dir, vostè l'únic que demana és que avancem d'una vegada per totes aquesta signatura del conveni per a torrents, per tant perfectament d'acord. I que en el punt 3, especialment, els 50 milions d'euros que han de venir de Madrid per a les quatre depuradores, que també arribin, per tant també hi estam totalment d'acord.

Acceptaríem per tant l'esmena de substitució de la Sra. Suárez i les dues, diríem de rectificació o d'aclariment, que ha introduït el Sr. Melià al punt 2 i al punt 3.

Jo entenc perfectament que el Sr. Garcías no introdueixi cap esmena, perquè segurament que si hagués de votar amb el cor no hi votaria a favor, perquè al cap i a la fi el que fem és davant Madrid reivindicar el que no han complert fins ara i, a la vegada, li he dit abans, el Sr. President del Govern la setmana passada, a una contestació de la nostra presidenta, va dir que ja teníem un protocol i va dir que ja teníem un conveni signat de torrents. Avui demostram amb la votació d'aquesta moció que conveni de torrents, per desgràcia, encara no n'hi ha cap de signat; que possiblement se'n signi qualcun, però que al dia d'avui no n'hi ha cap de signat. Simplement demanarem al Sr. President del Govern, Sr. Antich, que quan contesti les

preguntes formulades per la nostra portaveu no ens vengui fum i ens vengui realitats.

I per tant, votant a favor tots en aquesta moció, si és així, es demostrarà avui que conveni de torrents, com ell va dir la setmana passada que n'hi havia, no n'hi ha cap de signat.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Soler, passi per escrit, per favor, perquè hi ha hagut moltes esmenes. Farem un recés de cinc minuts perquè es posin d'acord i passin les esmenes al lletrat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aclarides les propostes dels diferents grups, entén aquesta presidència que es pot donar aprovat per assentiment. És així, senyors portaveus?

Doncs passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 6552/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a usos i serveis del port de Sant Antoni.

Debatrem en primer lloc la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a usos i serveis del Port de Sant Antoni. Intervé el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, intentaré en aquesta intervenció desmuntar una mica l'afirmació que ha fet la Sra. Soler fa un moment que en el partit socialista estam tots molt nerviosos, intentaré amb tota la tranquil·litat del món defensar aquesta proposta que, com podrem comprovar, és molt ajustada a les necessitats del Port de Sant Antoni i de fet urgent.

El Port de Sant Antoni de Portmany ha experimentat aquests darrers anys un notable increment de la seva activitat global i molt especialment -com dic- aquests darrers anys. És aquesta instal·lació segurament un dels principals ports de competència autonòmica en el qual es veuen forçats a conviure diferents tipus d'activitats, totes entorn al Port. Hi ha activitat comercial, en allò que són passatgers i mercaderies; activitat esportiva, hi ha un dels més importants clubs nàutics; una activitat turística, amb les embarcacions de trasllat de turistes i les concessions de platges; la navegació privada, que entre altres també és una de les causants d'un dels problemes amb els fondejos incontrolats, i l'activitat pesquera.

En aquesta badia on tenen lloc totes aquestes activitats, al mateix temps, passa això molt especialment en la temporada estival. Es dóna la circumstància que parlam d'un espai amb competències, sobretot d'aigües, compartides entre dues administracions, l'administració autonòmica i l'administració de l'Estat, cosa que hem de reconèixer que, d'una manera o altra, fins a dia d'avui ha suposat una certa complicació per arribar a una fórmula de consens per a la gestió d'aquest indret.

Aquest conjunt d'activitats no ajustades a una ordenació d'usos i serveis provoca i ve provocant freqüents situacions de perill, com poden ser per exemple activitats turístiques que es desenvolupen envaint zones que són d'activitat comercial o les provocades -com he dit abans- per aquestes activitats privades amb el tema dels fondejos incontrolats. Normalment aquest tema dels fondejos incontrolats és un greu problema que es produeix també en els mesos d'estiu i principalment en aquelles aigües que podem considerar com no adscrites a la competència autonòmica. A més a més, com que es tracta d'un port que està dins el nucli urbà un dels greus problemes que té és el dels accessos. La situació és especialment greu quan tenen lloc arribades i sortides de ferris de vaixells comercials i és en aquests moments quan es produeix un fort moviment tant de passatgers com de mercaderies, entrant i sortint de l'espai portuari i passant bona part d'aquests per vies urbanes molt transitades. Aquesta situació d'aquesta necessitat d'arribar a acords per al tema dels accessos, més -com he dit abans- la situació de la competència compartida de l'espai d'aigües fa que forçosament haguem d'anar a una solució o a buscar com a mínim una solució que impliqui diferents administracions.

Feta aquesta primera exposició de la situació, molt per damunt, d'aquesta realitat del dia a dia en aquest port, és cert que a la passada legislatura es va fer alguna millora de serveis, en especial en allò que fa referència a l'atenció dels passatgers, per exemple, l'estació marítima. Ara bé, no és menys cert també que es varen fer altres instal·lacions més de cara a la galeria i amb una intenció més mediàtica que pràctica, com s'ha acabat demostrant i que han acabat en molt mal estat, com per exemple la inversió en aquella passarel·la de fusta en el dic que en el primer temporal una mica fort ha acabat totalment destrossada. Això ens demostra que construir per construir no és el que s'ha de fer, sinó que s'ha de, primer, ordenar, decidir realment què es vol i què és necessari fer en aquest indret portuari i després d'això anar fent tot allò que s'hagi decidit que és el que necessita aquesta instal·lació.

Dit tot això, voldria també ara fer un petit, un breu i ràpid repàs al que han estat les actuacions front a aquest intent de regulació, perquè no és la primera vegada que parlam de regulació al Port de Sant Antoni. Vull recordar que hi va haver un primer intent entorn al febrer del 2001 i es va iniciar la redacció d'un pla d'ordenació de la badia de Sant Antoni, cosa que al final no va acabar en res positiu perquè no es va arribar a aprovar en aquella legislatura. Tots aquests plans d'usos tenen una tramitació bastant llarga.

Després, al mes d'octubre del 2003, es va iniciar la contractació d'una assistència tècnica per a la redacció novament d'un pla d'usos. La feina va recaure a l'empresa Europrincipia, que va ser la contractada. En el mes de desembre del 2003 va iniciar la feina d'aquests pla d'usos i la va acabar en el mes de juliol del 2004. No obstant això, a l'estiu del 2004 ja estava, de fet, molt avançada la redacció d'un avantprojecte de llei de ports de les Illes Balears i com que en aquest projecte, que estava en avançada redacció, es proposava l'eliminació entre d'altres del Pla director sectorial autonòmic per a l'ordenació de cada port i se'n creava una de nova, que eren els plans directors específics per a cada un d'ells, idò es va decidir no iniciar el tràmit d'aprovació del pla d'usos que s'havia acabat en el seu moment i que estava -com dic- redactat i acabat.

Això, què suposa? Idò, feina, temps, pressuposts, tot tirat per la borda i novament retard en la posada al dia d'aquestes instal·lacions portuàries. La figura del pla director va entrar de fet en vigor dia 2 d'octubre del 2005 i de fet, ha passat a ser l'única figura d'ordenació portuària. Novament es torna a començar tota la tramitació. El 10 d'octubre del 2005 i per ordre de la Conselleria d'Obres Públiques s'iniciava l'expedient de contractació per a la redacció del Pla director del Port de Sant Antoni de Portmany i al final el resultat torna a ser res, perquè a dia d'avui si bé es va anunciar aquesta contractació d'aquest pla, la veritat és que no existia tal pla, malgrat que ja havien passat uns anys d'aquell anunci.

Per anar acabant dic que tot això sembla que fa prou clar i urgent aportar aquest grau de seguretat que necessita la instal·lació portuària i que únicament es pot fer partint d'una necessària coordinació de les actuacions de totes les administracions. Entraré ara a fer referència a l'esmena que s'ha presentat per part del Grup Popular que al text inicialment proposat per part nostre afegeix la frase "d'acord amb l'Ajuntament de Sant Antoni". Voldria proposar al portaveu del Grup Popular si..., li vull intentar proposar una transacció a la seva esmena, és molt senzilla, esper que la puguin aprovar també i que al final aquesta proposició surti també per assentiment. És simplement, continuant la frase que vostè ha proposat de "d'acord amb l'Ajuntament de Sant Antoni", afegir "i la resta d'administracions implicades a la badia". Això suposarà que d'alguna manera es veurà la necessitat que, des de Ports de les Illes Balears, conjuntament amb l'ajuntament, conjuntament amb Demarcació de Costes i amb qualsevol altra administració que tengui alguna cosa a dir en la gestió, es posin d'acord, no només perquè tenim aigües compartides, sinó perquè tenim espais pràcticament comuns, per exemple el fet de l'Ajuntament, i que hi ha greus situacions per resoldre com és el tema dels accessos que, efectivament, difícilment es pot resoldre aquest problema del port si no es fa amb el consentiment i amb la coordinació de l'Ajuntament de Sant Antoni.

Per tant, evidentment acceptam l'esmena, li proposam aquesta transacció perquè incorpora altres administracions que també tenen coses a dir en aquesta gestió portuària. Esperam que això serveixi perquè, malgrat que és cert -com he dit abans- que els plans directors solen tenir una tramitació llarga i no sol ser fàcil acabar en l'aprovació definitiva d'un pla per reordenar aquest port, crec que hauríem d'intentar fer un esforç en aquesta legislatura perquè no torni ser una proposta que queda al calaix sinó que aconseguim que efectivament el Port de Sant Antoni de Portmany acabi tenint aquella reordenació d'usos i serveis que eliminin aquelles situacions de perill que realment existeixen, que posin ordre als usos de la badia i del port i que permetin regular greus situacions com la que dèiem dels accessos i de les aigües compartides.

Esperam que tots siguem conscients de la urgència i la necessitat d'aprovar aquesta proposta i la puguem treure -com he dit abans- per assentiment.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Popular ha presentat l'esmena RGE núm. 6745/09, per defensar aquesta esmena té la paraula el Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. He de començar anunciant l'acord del Grup Popular almenys a allò que es refereix a la finalitat, al que busca aquesta proposició no de llei, que és la millora de l'ordenació, dels usos del Port de Sant Antoni i també la millora dels serveis que s'han de donar al port. Dic que manifestam l'acord en la finalitat perquè del text de la moció, fins i tot d'algunes expressions del portaveu del Partit Socialista, dóna la impressió que Sant Antoni no és un port segur, quan parlam d'activitats que en la temporada d'estiu generen gran perillositat o quan parlam, com s'escriu, que dins un marc general de caos, dóna la impressió que Sant Antoni no és port segur. Jo voldria deixar clar i m'agradaria que almanco també pel grup proponent es deixàs clar que Sant Antoni és un port segur. Qüestió diferent és que l'increment d'activitats i el volum d'operacions i d'embarcacions que s'han generat en els darrers anys faci necessària una millor ordenació del port, dels usos i sobretot que facem front a tota una sèrie de serveis que fan falta des de fa molt de temps, cosa en la qual estam totalment d'acord, però insisteixo Sant Antoni és un port segur. Això, crec que és important deixar-ho clar i no causar una impressió que no toca respecte al port.

A Sant Antoni -com ha dit molt bé el Sr. Boned- es generen una quantitat d'activitats importants, Sant Antoni és port de refugi, també és un port de pesca, també és un port comercial, també s'hi desenvolupen activitats turístiques, esportives i també té platja. Això fa difícil que hi pugui conviure tot a la vegada i que no generi problemes de gestió interna, però evidentment existeixen i hem de procurar ordenar-ho de la millor manera possible. Hem d'assumir els reptes de millorar serveis, per exemple una cosa molt més senzilla és l'entrada i

sortida de mercaderies, el servei de combustible, de proveïment dels vaixells que genera un vertader problema per la seva ubicació i sobretot perquè ja podríem dir que és un servei del tercer món, no podem tenir el servei de combustible o el subministrament de combustible a l'entrada mateixa, a la bocana del port i sobretot amb les condicions que tenim.

És necessari poder establir un sistema d'entrada i sortida de mercaderies i de vehicles. És necessari establir un sistema de transport per als passatgers que vénen sense vehicle, que cada dia en vénen més a Sant Antoni, que puguin sortir del port o que puguin arribar al port sense haver de sortir amb la maleta a la mà, no? És necessari també ordenar els fondejos. És necessari que el sistema d'amarraments pugui recollir les necessitats que en aquests moment tenen els residents i també alguns transeünts. És necessari recollir, reconèixer que el Govern central reconegui o autoritzi una zona, el que denominam zona d'aigües II, és a dir, la zona que en aquell moment queda immediata al port de Sant Antoni que és on hi ha tots aquests fondejos, que és... el Sr. Diputat portaveu del Partit Socialista deia que eren incontrolats. No, no són incontrolats. El Port de Sant Antoni és un port de refugi, allí hi pot anar a fondejar tothom. Què passa? Que una cosa diferent és que en un cas de mal temps qualsevol vaixell es pugui arrecerar al Port de Sant Antoni al fet que tenguem vaixell fondejats tot l'any i que en aquest moment hi ha gent que fins i tot viu allí o fins i tot els mateixos vaixells desfets, abandonats estiguin fondejats enmig de la badia de Sant Antoni provocant problemes de residus, generant problemes fins i tot d'espai i de defensa dels mateixos vaixells que s'hagin d'arrecerar-se en un dia de mal temps.

Hi ha un tema però, i aquest és el motiu de la nostra esmena que és la necessitat de consens. Mirin, en aquests moments la relació entre l'autoritat de ports i l'ajuntament, vull ser suau i diria que és inexistent. Hi ha una sèrie de qüestions pendents que mai no havien existit i de conflictes pendents que mai no havien existint i dic mai. És a dir, ni amb governs del Partit Popular ni amb governs del pacte d'esquerres, mai. Sempre s'havia tingut en compte la postura, l'opinió, les pretensions, les necessitats que presentava l'Ajuntament de Sant Antoni. Voldria fins i tot utilitzar un exemple. Mirin, la relació que Autoritat Portuària, ens estatal, té amb l'Ajuntament de Vila, no es fa res que no hi hagi un consens clar i determinant de l'Ajuntament de Vila en la gestió del port de Vila. Crec que és l'ideal, és a dir, no es pot pretendre que un port com és el de Sant Antoni, on el poble ha nascut i ha crescut envoltant del port, que forma part del poble, vull dir, el Port de Sant Antoni és de Sant Antoni, no és al revés, no es pot pretendre que es governi o que es decideixi o que es prenguin decisions d'esquena a l'ajuntament i també evidentment als altres usuaris. I jo crec que aquest és un error greu.

Mirin, els puc posar alguns exemples: en aquest moment mai no s'havia discutit la utilització del passeig marítim de Sant Antoni, és més, l'Ajuntament de Sant Antoni ha fet el passeig marítim de bell nou d'acord sempre amb Ports. Avui en dia tenim un conflicte per mor que Ports pretén l'ús del passeig marítim. La gent del poble de Sant Antoni està indignada i crec que no val la pena discutir per aquestes coses. Crec que es pot fer i que se pot fer bé, que es pot buscar una gestió adequada simplement i senzillament tenint col·laboració amb l'Ajuntament de Sant Antoni.

Em ve bé, no tenc cap inconvenient, que intervenguin les altres administracions que tenguin competència en la matèria, però hi ha una qüestió que jo crec que és clara. L'Estatut d'Autonomia, ara me'l repassava, l'Estatut d'Autonomia estableix que en qüestió de fondeigs, que és un dels temes essencials i que és l'espai que necessitam de gestió fora del que són les aigües estrictes del port, és competència de la comunitat autònoma. L'altre dia el conseller deia que bé, encara no, que faltaven les transferències efectives, però a l'Estatut d'Autonomia està clar. Però si això d'alguna manera, incloure l'Estat dins la gestió o dins l'ordenació del port de Sant Antoni ha de servir per a qualsevol cosa, nosaltres no tenim absolutament cap inconvenient. Jo així mateix, Sr. Boned, diria que en lloc de parlar d'altres institucions que tenguin competència dins les aigües de la badia, diria que l'àrea portuària, perquè la badia de Sant Antoni, si l'agafam en un sentit ample, va des del cap Nonó fins a la punta d'en Rovira, i crec que això ja agafaria altres administracions que no crec que tenguin cap competència, ni tan sols que tenguin cap interès a estar-hi. Valdria la pena concretar.

I sobretot insistesc en el que començava a dir: crec que és necessari, a l'hora de defensar aquest tipus d'actuacions, no carregar sobre la seguretat del port. No podem dir que el primer temporal s'endú una passarel·la que s'ha fet dalt el mur de Sant Antoni. Va ser un temporal que es va endur 30 i tants vaixells, va ser el segon temporal, ho recordarà vostè, Sr. Boned, i es va endur 30 i tants vaixells a la platja, i va rompre dos molls flotants instal·lats recentment per poder traslladar els vaixells amb les obres que s'estan fent ara del club nàutic. Per tant, insistesc, el port de Sant Antoni és un port segur, no se'n va cap obra fora pel primer temporal que passa, sinó que han estat temporals extraordinaris, almenys s'havia reconegut fins a aquest moment, i crec que la col·laboració és essencial perquè hi hagi una ordenació adequada. Si no compti que es perdrà el temps d'una manera absolutament miserable.

I no basta -i jo ho reconec- només parlar d'administracions, també hem d'incorporar a aquest acord general per poder fer una ordenació adequada de Sant Antoni els pescadors, hem d'incorporar el Club Nàutic de Sant Antoni, que no només està fent una gran funció social dins l'àmbit que li correspon, sinó que està col·laborant i s'ha ofert diverses vegades per continuar col·laborant en la gestió del port de Sant Antoni, com és poder gestionar l'ordenació que es faci dels fondeigs de l'àrea que queda fora de l'àmbit de les aigües portuàries. Hem de parlar amb els empreses de trànsit turístic, hem de parlar amb els concessionaris de platja, de manera que entre tots puguem fer que els usos del port de Sant Antoni siguin millors, siguin més adequats i per tant facem un port, si m'ho permet, més competitiu del que tenim.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Tenen la paraula ara els grups que no han presentat esmenes, i per tant en primer lloc intervé el Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Suárez, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Boned, debatem avui sobre el port de Sant Antoni de Portmany, sobre la necessària reordenació dels seus usos i serveis, i en primer lloc el que caldria dir és que des del punt de vista de la gestió, ja s'ha assenyalat aquí, té una certa complexitat; complexitat, d'una banda, per la coincidència d'activitats de diferent caire -mercantil, nàutic, recreatiu, turístic o pesquer-, i després perquè efectivament conflueixen diverses administracions, s'ha esmentat la central i l'autonòmica però, a més, la part diríem que correspon al Govern de les Illes Balears està, a la vegada, dividida entre una part de gestió directa, que la fa Ports de Balears, i una altra que fa el Club Nàutic de Sant Antoni de Portmany.

Cal dir que l'activitat desenvolupada al port de Sant Antoni s'ha anat incrementant notablement any rere any. Així nosaltres hem consultat les dades que estan penjades a la pàgina web de Ports de Balears pel que fa al trànsit de passatgers, de mercaderies, i volem aportar algunes dades que jo crec que són interessants i són molt expressives, per exemple l'augment de passatges de cabotatge ha augmentat -estic parlant d'un any, 2006-2007, perquè les del 2008 no estaven penjades- l'augment de passatgers de cabotatge ha augmentat en un 68,6%; el trànsit local de passatgers s'ha multiplicat per 6; el d'automòbils gairebé s'ha doblat i s'ha incrementat notablement el nombre de camions i plataformes. L'activitat pesquera ha crescut en un 25%, i pel que fa a les mercaderies, simplement faré referència per exemple a productes metal·lúrgics i siderúrgics que s'han multiplicat per 3, i els de construcció que ho han fet per 10. Certament la crisi econòmica que estam vivint potser no augura augments o que es mantenguin aquests augments, però en qualsevol cas la tendència sembla clara.

A aquest creixement anual hauríem d'afegir, a més, el cíclic, estacional, el cicle estacional, diríem, derivat del ritme de la temporada. Això el que suposa, i com s'indica, s'ha explicat aquí, s'indica a l'exposició de motius i s'ha explicat aquí, indica que a l'època de l'estiu és on els problemes de convivència diríem que són més complicats.

Volem afegir a més dues qüestions que estan relacionades entre si i que a nosaltres ens preocupen: aquest ancoratge que el Sr. Cardona diu que no és incontrolat; se li pot dir incontrolat, se li pot dir no regulat, però de fet l'ancoratge que es produeix en la zona exterior limítrofa al port nosaltres pensam que és un problema. I també un altre problema derivat dels darrers temporals, que varen danyar nombroses embarcacions i que varen dur les diferents administracions i institucions implicades a prendre un acord provisional de reubicar els amarratges a la zona interior del port per qüestions de seguretat. Aquesta reubicació, lògicament, ha estat provisional i està pendent de l'aprovació del pla director.

Per tant des del nostre grup, des d'Eivissa pel Canvi, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa per tal que el Govern de les Illes Balears intervengui en la reordenació d'usos i serveis del port de Sant Antoni per garantir dues coses: funcionament i millora de la seguretat. Des del nostre grup pensam que aquesta reordenació s'ha de fer partint d'una sèrie de premisses i d'objectius. En primer lloc nosaltres pensam que s'ha d'aconseguir la gestió integral de tota la badia de Sant Antoni a fi de poder dur a terme una adequada reordenació d'usos. A nosaltres ens consta que la Conselleria de Medi Ambient està treballant en aquesta línia i que s'ha tramitat recentment la sol·licitud per a l'adscripció per part del Ministeri de Medi Ambient al Govern balear de tota aquesta zona exterior. Segon punt: aquesta gestió s'haurà de fer d'acord amb els criteris establerts tant als acords de govern signats pels diferents partits que donam suport a aquest govern com els acords electorals signats entre el PSOE i Eivissa pel Canvi a l'illa d'Eivissa.

I, tercera qüestió, nosaltres pensam que l'eina -s'ha dit aquí- més adient per dur a terme aquesta reordenació és efectivament la redacció del Pla director del port de Sant Antoni, que és justament la figura que està recollida a la Llei de ports de les Illes Balears; aquest pla director ha d'incloure una actuació coordinada entre les diferents administracions implicades en la badia, en aquest sentit nosaltres acceptaríem sense cap problema aquesta esmena transaccionada entre el grup proposant i el Grup Parlamentari Popular. I nosaltres pensam que aquest pla director hauria d'incloure bàsicament quatre coses o quatre aspectes: una clara delimitació de les zones de serveis; una clara assignació d'usos en l'àmbit portuari i les mesures adreçades a satisfer adequadament la prestació dels serveis portuaris i garantir-ne la seguretat; criteris clars d'ordenació de les edificacions, les instal·lacions i els espais portuaris; i a més incloure les previsions de desenvolupament del port i la connexió amb les xarxes del transport terrestre i de serveis, així com ordenació de les edificacions d'acord amb l'entorn urbà pròxim al port, incloent-hi determinacions sobre usos urbanístics com tipologia, alçada, volum d'ocupació, aparcaments, etc. És imprescindible també que es contemplin mesures relatives a protecció mediambiental, patrimonial i plans d'emergències.

Ja per concloure he d'afegir que, clar, aquest pla director no estarà per a aquest estiu, la seva elaboració, podríem dir que és a curt o mig termini; per tant nosaltres pensam que també s'hauria de pensar o s'hauria de preparar algun tipus de mesura pal·liativa de cara a la temporada alta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds no hi ha intervenció. Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Juan Cardona, estic d'acord en pràcticament tot el que ha dit, igual que vostè ha dit també que hi està amb la proposta en si, si bé hi ha algunes frases de l'exposició de motius que no li acaben d'agradar. Jo tampoc no som dels que els agrada crear alarmisme, per tant, si hem de suprimir alguna frase, ho feim i punt.

El que sí m'agradaria que quedàs clar és que vostè, com jo mateix, és coneixedor que alguna situació no desitjable i que genera un cert perill sí que es produeix a l'indret del port de Sant Antoni. A mi no m'agradaria que, per deixadesa de l'Administració quant a la reordenació i a establir aqueixos usos i serveis, que en algun moment es produís una desgràcia com a conseqüència d'això i que llavors ens haguéssim de lamentar. Bastaria que fos una sola en tot l'estiu i que anàs malament perquè llavors ens posàssim les mans al cap. No és així, potser és veritat, no és cada dia que es produeixin aqueixes situacions; alguna n'hi ha al llarg, sobretot, repetesc, de la temporada d'estiu, però crec que basta perquè sigui un motiu més perquè el més aviat ens posem d'acord i el més aviat busquem la manera de reordenar aquest port.

Sobre el tema de les aigües efectivament hi ha aigües compartides, i crec, si no em falla la informació, que s'està treballant en la petició d'adscripció d'aigües a fi de resoldre aqueixa situació que ara es té una mica..., crea aqueixa certa incertesa sobre aquest tema de gestió.

El problema dels fondeigs, independentment de quines aigües siguin, no és que siguin il·legals o no, és que a dia d'avui ningú no controla aquests fondeigs. Per tant cadascú és molt lliure, com vostè ha dit, no tan sols per un cas de temporal buscar (...) allí, sinó en qualsevol cas i pel simple fet que els ports esportius estan plens o simplement perquè no li ve de gust pagar la tarifa d'un port esportiu, el recurs que se sol tenir a mà, entre d'altres, a la mateixa badia del port de Sant Antoni anar a fondejar perquè fins ara poca cosa passa, per no dir res, i crec que és un dels elements que s'ha de buscar resoldre.

Quant a aqueixes discrepàncies i falta d'enteniment entre ports i l'ajuntament, sí és així, o com a mínim ha estat així, i s'ha de reconèixer, però també és cert que hem de buscar que això se superi, i el que se'ns fa arribar també per part de la conselleria és que precisament aquest és l'àmbit que es té i s'està buscant la fórmula per arribar a un consens i que s'estan esperant properes reunions i que a més s'aportin diferents propostes de conveni per salvar aquests obstacles i aqueixa manca d'enteniment que hem de tenir tots. Però a més a més la necessitat d'incorporar les altres administracions és perquè -jo supòs que vostè també ho deu saber-, com que hi ha aigües compartides o que són de diferents administracions, s'està arribant a acords amb ajuntaments per part de diferents administracions, i s'haurien de buscar acords de la conselleria amb l'ajuntament però al mateix temps també hi ha acords de la Demarcació de Costes amb l'ajuntament, i tot això és el que hem d'intentar unificar perquè no es creïn discrepàncies de criteri entre uns i els altres, coordinar tots aquests acords i buscar una gestió més compensada de tots aquests indrets.

Estic d'acord, per tant, en el fet que s'ha de proposar que l'ajuntament, i a més si a vostè li pareix bé jo li he fet una transacció, em deia que més que la badia es tractaria de port, i jo li proposaria que allò que s'afegeixi sigui "...i les administracions competents en la gestió portuària tant terrestre com marítima", perquè vostè sap que la terrestre és competent d'una administracions i hi ha zones d'aigua que són d'altres. Per tant quedaria així, si a vostè li pareix bé. I per això crec que és important, com dic, que participin totes les parts implicades.

Em deia de les obres del moll flotant, del dic. Evidentment aquella obra, bé, en un primer moment podia parèixer molt bé, però vostè sap que hi ha altres infraestructures que han aguantat molts de temporals pitjors que aquell que hi va haver en aquell moment i que no han saltat. Potser no eren aquells materials o aquell disseny el més adient per col·locar precisament en aquell indret, i això és el que hem de cercar, optimitzar els recursos a fi de no fer inversions que al final són supèrflues i que no són pràctiques, i aqueixa situació se supera fent una ordenació i decidint quins tipus d'infraestructures s'han de fer i adequades a l'entorn; no podem fer un passeig que vagi, com vostè ha dit, pel passeig de les Fonts, no és igual que fer-lo damunt del dic, perquè en un cas de temporal la repercussió no és la mateixa. Jo crec que aquesta era una mica la intenció del que li deia jo quan hi ha infraestructures que tenen sentit i d'altres que no en tenen molt, i crec que aquesta és una d'elles.

En qualsevol cas, Sr. Juan Cardona, coincidim en la necessitat de posar ordre en aquell port, coincidim en la necessitat de millorar la seguretat d'aqueixes instal·lacions, i coincidim també que això s'ha de fer conjuntament entre totes les administracions que tenen competències en aquest indret.

Gràcies.

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Entén aquesta presidència que es podria donar aprovada per assentiment la proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista amb l'esmena transaccionada pel Partit Popular.

El Partit Popular accepta tal com ha explicat el Sr. Boned la qüestió?

EL SR. JUAN I CARDONA:

Sí, Sra. Presidenta. Acceptam.

Si vol, llavors passarem una nota al senyor lletrat perquè així quedi almenys constància escrita.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs s'entén aprovada per assentiment aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 10116/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Comitè Consultiu de Bioètica.

I passam a debatre la proposició no de llei 10116 presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa al comitè consultiu de bioètica. Per defensar la proposta el Sr. Gascón té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, presidenta. Presentem avui aquesta darrera proposició no de llei que esperam que tingui el mateix suport que han tingut avui totes les proposicions i fins i tot la moció, i sigui aprovada per assentiment i per unanimitat.

Demana en aquesta proposició no de llei exactament instar el Govern de la comunitat autònoma a desenvolupar el comitè consultiu de bioètica de la comunitat autònoma com a òrgan assessor del Govern i de l'Administració autonòmica, així com de la comunitat científica en matèria de bioètica.

Poques comunitats autònomes tenen regulats, desenvolupats en aquest moment els comitès consultius. Els que ho tenen més avançat i els que més treballen en aquests temes i que evacuen multitud d'informes són els de Catalunya i el d'Andalusia. Així mateix avui el Govern espanyol amb la Llei 14/07, de 3 de juliol, d'investigació biomèdica, ha donat una empenta important a aquesta matèria amb la creació de la figura del Comitè Bioètic d'Espanya, que el seu article 78, en el punt 3, ja diu que hi ha d'haver una..., prescriu que hi ha d'haver una col·laboració d'aquest comitè amb els similars autonòmics.

Ens preguntarem alguns què és la bioètica. Jo els he de confessar que quan vaig presentar aquesta proposta, que va ser perquè, com quasi sempre, persones pròximes et suggereixen temes, em vaig introduir dins aquest tema bastant desconegut i realment és apassionant, una vegada que estàs dintre i una vegada que estudies, i els recomano a molts dedicar-se a llegir sobre aquests temes perquè és molt important. I què és la bioètica? El primer que parla de bioètica, que introdueix aquest tema, va ser fa quasi 40 anys un senyor que es deia Potter, i té a veure amb els problemes que el desenvolupament tecnològic planteja a un món amb crisi de valors; té a veure amb la dignitat humana, dignitat humana que implica, com diu na Victòria Camps, que és la presidenta del Comitè de Bioètica de Catalunya, implica parlar de llibertat per decidir la persona humana.

L'importantíssim desenvolupament tecnològic actual dóna als homes el poder de manipular la intimitat de l'ésser humà i també alterar el medi ambient, sense que s'hagi produït un augment correlatiu continu de responsabilitat que ens hauríem de donar per orientar aquest nou poder en benefici dels humans i del seu entorn. I aquí neix, com a pont, com diu en Potter, la bioètica, entre la ciència experimental i les humanitats. De la bioètica esperem una formulació de principi que permeti afrontar amb responsabilitats les enormes possibilitats que ens ofereix la tecnologia. La bioètica l'entenem d'una forma global, flexible, integradora, abastant la seva anàlisi tant la pràctica clínica i l'ètica sanitària com l'ecologia el medi ambient, la investigació científica i fins i tot la utilització de dades informàtiques.

La bioètica és, senyores i senyors, està immersa en aspectes que suposen opcions d'alt contingut polític; la bioètica deu capacitar per a la presa de decisions col·lectives, suscitant i enriquint el debat social en temes que ens afecten.

L'actual progrés de la medicina i la biologia és ambivalent, ja que crea grans esperances a la vegada que ocasiona dilemes per a l'home comú i per als especialistes, siguin metges, biòlegs, científics, juristes i en conseqüència polítics. És per això que presentem avui aquesta proposta, que es creï un Comitè Consultiu de Bioètica format per membres de formació adequada que ens ajudin a posar d'acord per abordar futures regulacions sobre matèries amb important repercussió social.

Resumint les variables del teòleg Mc Comicq per a aquest comitè, diríem que ens aportarà coneixements especialitzats i presentarà distints punts de vista en relació amb les qüestions ètiques; millorarà els beneficis percebuts pel públic; millorarà l'atenció dispensada als pacients; protegirà els pacients i els participants que intervenen en assaigs d'investigació fisiològica, biològica o epidemiològica i, per últim, facilitarà l'adquisició i aplicació de coneixements nous encaminats a millorar la salut i el servei de la salut mèdica.

Pensam, en definitiva, senyores i senyors diputats, que aquesta proposició no de llei, expressada molt curtament aquí en aquesta tribuna, però és importantíssima, és cabdal per evacuar informes que afecten les persones, que afecten la dignitat de les persones i el seu entorn, que avui en dia és el concepte més ampli de salut, que no és tan sols no estar malalt, sinó la salut entesa com estar bé amb un mateix i amb el seu entorn; la bioètica té a veure amb això, té a veure amb què la tecnologia, el desenvolupament tan important de tecnologia que hi ha hagut no ha corregut paral·lel un reforçament de les ciències humanitàries respecte d'aquesta tecnologia i llavors s'ha de mantenir aquest pont per intentar que tot el que es fa sigui un reflex bo per als humans i no perjudicial. Aquests comitès de bioètica seran els que hauran de donar informes que poden ser molt importants per al futur.

Gràcies.

(*La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Mixt, no hi ha intervenció. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Entenem que aquesta proposta és adequada, que és oportuna i per tant tendrà el nostre vot favorable. El que es proposa, en definitiva, és crear una entitat semblant a la que ja existeix per al conjunt d'Espanya, que es va crear el 2007, com ja ha dit el representant del Partit Socialista, i que també en algunes ocasions en àmbit autonòmic i en aquest cas, una mica, els precursors varen ser Catalunya, que a l'any 1995 ja varen crear una comissió assessora de bioètica, per cert amb un govern de Convergència, perquè de vegades es vol veure que aquests

òrgans són cosa de governs d'esquerra, i que a l'any 2005 ja va crear un comitè consultiu de bioètica de Catalunya.

Entenem que aquest comitè de bioètica ha de ser un fòrum de diàleg racional i que ha d'oferir a les administracions, a la comunitat mèdica, als investigadors, a la societat en general, orientacions fonamentades, i quan dic orientacions vull dir que han de ser orientacions, no han de receptes ni dogmes per afrontar els dilemes bioètics.

Deia que ha de ser un òrgan multidisciplinar i que ha de ser plural en els enfocaments, la seva composició és un capítol posterior, però nosaltres entenem que hi ha d'haver membres o representants de diferents departaments o de diferents administracions, però que més important que això és que hi siguin representats col·legis professionals diferents, de metges, d'infermers, de farmacèutics, que hi hagi representants dels diferents comitès d'ètica existencials que puguin existir i també del Comitè d'Investigació Científica que puguin existir a l'àmbit de la comunitat autònoma en els distints equipaments, i també persones de prestigi que s'hagin interessat per qüestions de bioètica o que n'hagin escrit o que n'hagin tengut relació en la seva trajectòria professional, com poden ser juristes, científics, gent del camp de la filosofia o de l'ètica. Crec que és molt important recalcar aquest aspecte que hi ha d'haver membres d'aquest comitè que ho siguin en funció de qui representen, però que també hi hagi persones que hi siguin en funció de la seva vàlua personal i de l'interès d'allò que puguin aportar.

Per què és necessari, entenem nosaltres, que hi hagi aquest comitè de bioètica? Entenem que és necessari, en primer lloc, perquè hi ha nous dilemes que sorgeixen en relació amb els avanços mèdics i de la investigació, per posar un exemple diguem clàssic i que a tothom li ve immediatament al cap, la capacitat, els tractaments mèdics suposen una capacitat de perllongar la vida artificialment que de vegades pot generar o pot derivar en el que s'anomena acarnissament terapèutic, i aquí hi ha un dels dilemes ètics que hem de saber afrontar.

I també entenem que és necessari que hi hagi aquest comitè de bioètica perquè s'ha de traslladar des d'aquest grup de persones que hi han sabut reflexionar i que s'hi han dedicat a la societat, una reflexió a partir d'una idea que nosaltres entenem que ha d'estar en el punt de partida de la política sanitària, que és la idea que el pacient és un ciutadà subjecte de drets; que la política sanitària ha de partir del respecte a l'autonomia del pacient, per tant del respecte al seu dret d'informació i respecte a la seva capacitat de decidir sobre el tractament a què se l'ha de sotmetre.

El comitè de bioètica deia, per tant, que ha de ser un fòrum d'anàlisi racional, de diàleg; racional també vol dir sense dogmatismes, racional també entenem que vol no confessional, no per anar contra ningú sinó perquè ha de fer les seves reflexions des del terreny de la no confessionalitat, que és el terreny que ens és comú a tots, el factor de les creences ha de ser present sobretot a la reflexió personal, però no ha de ser present en aquesta reflexió col·lectiva. És un òrgan que entenem que ha de ser assessor i no decisori i per tant es tracta que ofereixi orientació, molt més que un codi d'actuació o molt més que dogmes, ha d'oferir discussions sobre valors i reflexions sobre valors molt més que directrius concretes sobre com s'ha d'actuar.

Sobre quins temes s'ha de pronunciar o sobre quins temes ha de debatre o sobre quins temes és important que ofereixi aquestes orientacions a la societat? Tothom, immediatament, quan es parla d'un òrgan com aquest, pensa immediatament que ha de tractar sobre eutanàsia o sobre embaràs, però nosaltres entenem que el camp és molt més ample, és infinitament més ample. I en primer lloc, nosaltres diríem que ha de tractar sobre allò que he posat jo en el centre de l'origen de la necessitat d'aquest òrgan, que és la qüestió de l'autonomia del pacient; ha de parlar del dret a la informació del pacient; del dret dels pacients que tenen a conèixer la seva pròpia història clínica i al dret també a la seva intimitat; al dret a la confidencialitat; al dret a decidir sobre els tractaments que se li han d'aplicar i amb quins termes es pot negar a rebre un tractament determinat; tot això són qüestions sobre quins termes els professionals de la sanitat han de decidir sobre aquestes qüestions, que bé mereixen aquesta reflexió que podria provenir d'aquest comitè.

També hauria de poder reflexionar sobre com s'aplica aquest principi d'autonomia en el cas de menors o en el cas de persones d'edat molt avançada, que són casos que presenten les seves peculiaritats.

També, lògicament, hauria de tractar sobre qüestions de reproducció assistida, és un dels temes en què tothom tot d'una pensa que hi hauria d'haver aquesta reflexió bioètica; sobre diferents tècniques de reproducció assistida i sobre qüestions que presenten molts dilemes, que presenten molts dubtes, com la qüestió de donació d'ovòcits, sobre congelació d'ovòcits per utilitzar en reproducció assistida.

També la incidència d'aquest comitè no ha de ser només sobre l'assistència o sobre la pràctica mèdica sinó també sobre la investigació i en aquest cas també ha de dir alguna cosa, ha d'oferir alguna reflexió sobre capítols com la investigació amb cèl·lules mare, sobre quins límits té la utilització d'animals en la investigació a Amèrica.

També ha de parlar lògicament d'interrupció de l'embaràs; de política de contraconcepció, de quins límits i quins termes i quins raonaments s'han d'aplicar; també ha de parlar, com és lògic, i era l'exemple que posava al començament, sobre el final de la vida i sobre com afrontar el final de la vida; sobre aquests temes de molta presència social, com són tractaments pal·liatius, testament vital, eutanàsia. Ha de parlar d'una qüestió més general com és la medicalització creixent de la vida; sobre com encaixar l'atenció sanitària en la nostra societat multicultural; sobre l'obligatorietat o no del calendari de vacunes; sobre amb quins termes els professionals de la sanitat poden exercir o no

un dret d'objecció de consciència sense que això alteri el dret del pacient a rebre un servei.

Són moltes coses sobre les quals hi ha un dèficit de reflexió i hi ha una necessitat de crear aquest cos que ofereixi a la societat, com deia, orientacions, no dogmes, sinó orientacions.

Els comitès, al mateix temps, nosaltres entenem que poden tenir altres funcions, en la mesura que existeixin a la comunitat autònoma comitès d'ètica existencials als distints hospitals o centres i que existeixin també comitès d'ètica d'investigació clínica pot coordinador la funció d'aquests comitès i pot promoure el debat social mitjançant publicacions, mitjançant jornades sobre qualsevol d'aquests múltiples temes que he enumerat.

Jo crec que he raonat abastament per què nosaltres creim necessari que s'aprovi aquesta PNL i que en conseqüència que després es creï aquest òrgan, estam segurs que el Govern escoltarà allò que s'ha dit des d'aquest Parlament i farà les passes necessàries perquè això sigui una realitat.

I finalment jo voldria fer un resum formulant la cosa en termes de què hem d'evitar; i al meu entendre el que hem d'evitar és que la gent opini a la lleugera, que la gent opini sense fonament i sense una base de reflexió, i voldria donar dos exemples d'opinions dites a la lleugera i sense base de reflexió. Sobre eutanàsia, una persona opina i pren com a base per a la seva opinió l'acció humanitària, com a punt de partida de la reflexió, que porten a terme les filles de la Mare Teresa de Calcuta, la llegiré en castellà perquè l'opinió va ser expressada i recollida en castellà, diu: "*Agonizaban, pero no oías lamentos ni ay, ay, ays, ni alaridos, no olía mal, no había inquietud alrededor de los camastros, todo lo contrario, una seriedad inimaginable; morían de un modo natural, extinguiéndose con gran paz, con gran dignidad. Aquéllos desahuciados paupérrimos de Calcuta, ¿tienen más medios, más medicinas, más camas, más recursos que los enfermos terminales de los hospitales de Francia, Holanda, Alemania, Inglaterra, España? Está claro que no, lo económico sería ponerles una inyección letal o desenchufarlos, sin embargo allí nadie les mete prisa para morir, precisament por un respeto profundo a su dignidad*."

I una segona opinió, en aquest cas sobre interrupció involuntària de l'embaràs, diu en aquest cas: "*Estar por la vida no es ser retrógrado, ni es sólo cosa de los cristianos, es seguir la ley natural. Estoy segura de que ésto lo firmarían tanto Benedicto XVI, papa católico, como Nelson Mandela, líder comunista*."

Aquestes opinions provenen del llibre *La Reina muy de cerca*, cadascú pot opinar el que vulgui, però el que fa falta és proporcionar a tota la ciutadania eines perquè les opinions siguin fetes amb una bona base de reflexió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo seré molt breu, perquè crec que ha quedat ben clar amb la intervenció del Sr. Gascón per què es presenta aquesta proposició no de llei i sobretot perquè ha estat realment una lliçó magistral el que ens ha donat el Sr. Llauger i poc més s'ha d'afegir al que ell ha dit. Però bé, jo voldria dir que el progrés dels coneixements mèdics i biològics és molt ràpid i aquest progrés ha dut problemes al mateix temps que coses molt positives i aquests problemes obliguen a desenvolupar un gran sentit de responsabilitat social. El perill que els avanços biotecnològics es puguin utilitzar d'una manera perversa o incorrecta i que es produeixi un abús de la investigació que posaria en perill valors fonamentals de l'individu i la societat, això ens obliga a replantejar-nos tot el que pareixia estar molt clar i es plantegen nous reptes ètics que s'han d'abordar des del respecte a la dignitat de l'ésser humà i a l'autonomia individual.

És totalment imprescindible que l'home sigui capaç de prendre decisions ètiques que facin possible un futur plenament humà. És per això que va néixer la bioètica cap als anys seixanta als Estats Units, la bioètica que té un caràcter interdisciplinar i utilitza el diàleg com a metodologia. Al mateix temps de la necessitat de plantejar-se la dimensió moral del progrés científic i tecnològic i amb el propòsit de millorar la salut públic, neixen els comitès de bioètica. En aquest cas es planteja la creació d'un comitè consultiu de bioètica, aquest comitè tindria la finalitat d'assessor i d'informar en qüestions de bioètica el Govern, els professionals de la salut i entenc que també la societat en general.

Aquest comitè, com han dit els altres intervinents, ha de ser un espai de deliberació multidisciplinar i ha de ser imprescindible investir-lo de l'objectivitat i transparència necessàries en un òrgan d'aquestes característiques, és per això que en la seva formació hem de tenir en compte, o s'haurà de tenir en compte el prestigi professional, científic i moral dels seus membres, però sempre tenint molt present que mai aquest òrgan no substituirà qui té la responsabilitat de decidir en cada cas.

Al fil de totes aquestes consideracions hem d'assegurar la independència del comitè i és imprescindible elaborar un reglament consensuat que marqui clarament el seu funcionament, transparent, objectiu, la seva duració i la seva composició, com molt bé ha dit també el Sr. Llauger, és molt important la composició d'aquest comitè.

Al mateix temps, també m'agradaria plantejar si serà necessari que aquest comitè tingui pressupost, potser davant un tema tan delicat parlar de pressupost pot semblar que no ve al cas, però amb la situació econòmica que tenim, amb la situació de crisi hem de procurar ser molt austers amb el funcionament d'aquest comitè, que no doni lloc a despeses innecessàries i, si pogués ser, un comitè sense pressupost.

El nostre grup, bé, es pot derivar del que estic dient, està a favor de la creació d'aquest comitè, però volem fer èmfasi sobretot en la seva composició, en la seva transparència i objectivitat, i sobretot en, com he dit, la importància que té per a nosaltres l'elaboració d'un reglament que reguli el seu funcionament. Per això havia comentat amb el grup proposant que m'agradaria presentar una esmena *in voce*, que si s'accepta votarem a favor de la proposta, que seria afegir la frase, al final de la seva proposta, que digui que "insta el Govern de les Illes Balears a formar el comitè i a desenvolupar el seu reglament de funcionament d'una manera consensuada."

I com dic, nosaltres votarem a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castro. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gascón?

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només per agrair als grups el seu suport a aquesta proposició no de llei. Manifestar que, evidentment, suportarem o acceptarem aquesta esmena que fa la Sra. Castro, perquè probablement millora el text i, a més a més, evidentment, com ha manifestat molt bé el Sr. Llauger, el que interessa és fer-ho amb objectivitat i no parlem aquí de partidismes, per tant acceptarem aquesta esmena i res més, hi estam d'acord.

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència entén, després del debat, que es pot donar aquesta proposició com a aprovada per assentiment, amb la modificació incorporada. És així, senyores i senyors portaveus?

Doncs, queda aprovada per assentiment.

V. Nomenament de nou membre suplent del Consell d'Administració de l'Ens Públic Radiotelevisió de les Illes Balears.

I passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'elecció del nou membre suplent del Consell d'Administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Atès l'escrit RGE núm. 6017/09, presentat per tots els grups parlamentaris de la cambra, mitjançant el qual sol·liciten la substitució del Sr. Antoni Serra i Torres com a membre suplent del Sr. José Antonio Aguiló i Fuster en el Consell d'Administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears i proposen el nomenament del Sr. Josep Antoni Vallori i Genestra com a membre suplent del Sr. Aguiló i Fuster a l'esmentat Consell d'Administració.

Puc considerar aprovada per assentiment aquesta proposta, senyores i senyors portaveus?

Queda, doncs, aprovada per assentiment.

En conseqüència, havent-se obtingut una majoria superior, ... per assentiment, queda proclamat el Sr. Josep Antoni Vallori i Genestra com a membre suplent del Sr. Aguiló i Fuster al Consell d'Administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. L'esmentada elecció es publicarà al *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears*.

VI. Informe sobre l'acompliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears del 2008.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a l'informe sobre l'acompliment del pressupost del Parlament de les Illes Balears del 2008.

Senyores i senyors portaveus, es pot donar aprovat per assentiment?

Sí.

No es demanen intervencions i passaríem a la votació.

Assentiment? Segur?

No havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma